

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

హోదాన అల్లరిపిట్ట బగ్గాదులో ఖరీఫాగా వుండగా ఆయన రాజ్యమంతటా పావురాల టపా నడిచేడి. దాన్ని నడిపినవారు ఒక గొప్పవాడు. ఖరీఫా ఆయనను కొడుకులాగా చూచుకోవటమే గాక ఆయనకు తెలికు వెయ్యి దీనాచాలు జీతం ఇచ్చాడు.

కాలక్రమేన ఆయన చనిపోయాడు. పావురాల టపా ఇంతమయింది. ఆయన టపా నిమిత్తం ఉంచుకున్న పావురాలనూ, నలభైమంది నిగ్రా బావినలనూ, నలభై వేలకుక్కలనూ ఖరీఫా తెప్పించుకున్నాడు.

పావురాల టపా అధికారికి దిల్లీలో అనే భార్య, జనాబ్ అనే కూతురూ ఉండేవారు. తన పర్త స్థానంలో తాను పావురాల టపా పొగించగలననీ, తనకు ఆ ఉద్యోగం ఇచ్చి, పూర్వం పర్త కిచ్చిన జీతమే తనకూ ఇమ్మని దిల్లీలో ఖరీఫాకు

అడ్డీ పెట్టుకున్నది. కాని ఈ అడ్డీ బట్టి దాఖలయింది. దిల్లీలో కత్తిపాముక్కలు ఖరీఫా ఎరగడు.

అది జరిగిన కొద్ది రోజులలో ఖరీఫా ఇద్దరు గజదొంగలను కొత్తాలు పదవికి నియమించాడు. వారిలో ఒకడి పేరు అహ్మద్, రెండోవాడి పేరు హసన్. ఇద్దరూ అరికేరిన దొంగలు. వారిని పట్టడానికి ఖరీఫా ఎన్నో యత్నాలు చేసి విఫలపడయాడు. దొంగతనంలో ఇంత దేర్ఘరితనం గల వీరిని కొత్తాళ్ళుగా నియమించటం మంచిదని ఖరీఫాకు తోచింది.

తన అడ్డీని తీసివేసిన ఖరీఫా ఇద్దరు బోలెడు ఉన్నత వదపు లిచ్చాడని విని దిల్లీలో మండిపడింది. "ఈ దేశంలో దొంగలకూ, మోసగాళ్ళకూ గౌరవ మర్యాదలు లభించే పక్షంలో, మనమేదా

వక్కువ విన్నవాళ్ళు? నాకూ వంతు
ఈ అమ్మద, హసన్లు నా ముందు
నందుకూ పనికిరాదని యజ్ఞపు చెప్తాడు.
అన్నదామె తన కూతురు జీవాదళ.

నిజానికి దిలైలా వయసులో ముసలి
దైనా యుక్తిలో చాలా గట్టిదే. ఆమె
కూతురు జీవాదే కూడా తల్లికేమాత్రమూ
తీసిపోయేదికాదు. తల్లి ప్రతిష్ఠ పని ఆమె
చాలా సంశోషించింది.

తన మోహితో బగ్గాదను మారు
మోగించాలని దిలైలా పట్టుపట్టింది. ఆమె
సూఫీ సన్యానిని వెషం ధరించింది.
ముఖానికి ముసుగు వేసుకున్నది. మెడ
నిండా కట్టెకు కొవలాలు వేసుకున్నది.
చేతిలో మాపీ బిచ్చగాళ్ళ తిండా పట్టు
కుని ఆమె ఇంటి నుంచి బయలుదేరింది.

బగ్గాదలో ఉండే గవ్వవారిలో ఒకడు
అలీఫా రక్షకభటు నాయకుడు, ముస్తఫా
అయనకు పెద్ద బేతం, బ్రహ్మాండమైన
చక్కని ఇంటికి గంధపు చెక్కతో చేసిన
తలుపులూ, వెండి తాళాలూ ఉండేవి.
ఇన్ని లక్షలకంటే ఎక్కువ మొస్తఫా దాక్క
చాలా చిన్నది, చక్కని శుక్క. ఆమె
పేరు బాతూన్. ముస్తఫాకు భార్య అంటే
ప్రాణం. అందుకనే, అమెచిల్ల తనకు
సంకాసం కలగకపోయినా, అయన
మరొక భార్యను చేసుకోలేదు. సాటి

బదితాగులు దివానానికి వచ్చి బేతుకు
లను తెస్తుంటే మాన అయన బేతం
కుమిరిపోయేవాడు.

బాతూన్ కూడా తనకు పెల్లలు కలగ
లేదని విచారించేది. తన భర్త పెల్లల
కోసం చాచిపోతున్నాడని ఆమెకు తెలుసు.
పెల్లలు కలిగేటందుకామె మొన్నే ప్రక్రి
యలు చేసింది, మందులు సేవించింది,
ప్రయోజనం మాత్రం లేకపోయింది.

మారువేషంలో, "అల్లా, అల్లా!"
అని శేకలు వేస్తూ ఏయేల వెంట తిరుగు
తున్న దిలైలా, ముస్తఫా ఇంటి నుంచి
పొదికి వచ్చి తల ఎత్తి రూపేనరికి మెక
మిది కిటికీలో బాతూన్ కనిపించింది.

అమె అంతుచేసి అభరణాలు ధరించి కత్త పెళ్ళి కూతురులాగా వెలిగి పోతున్నది. "ఈ పిల్లను తీసుకుపోయి ఆ నగలన్నీ కాజేయ్యకపోతే నా ప్రజ్ఞ ఏమిటి?" అనుకున్నది దిలైలా.

దిలైలాను చూడగానే బాతూన్‌కు కూడా అక పట్టుకొచ్చింది. ఈ మామ నన్యానిని అనుగ్రహం సంపాదిస్తే, తన శిష్యుని సంకాసం కలగవచ్చుననుకుని, అమెను పిలుచుకు రావటానికి బాతూన్ దాసిన పంపింది.

దిలైలా సైకి రాగానే బాతూన్ అమె పాదాలమీద పడి తన విచారాన్ని చెబి బుచ్చింది. అంతా చని దిలైలా. "ఇదొక

పెద్ద నమస్కారం. ఈ నగలలోనే సంకాస సాధు వికాయన ఉన్నాయి. అయినను ఒక్కసారి చూస్తేనా, నీ శరీర తీరి ఉపాయం చెబుతాడు," అన్నది.

బాతూన్ విచారంగా, "నే నెన్నడూ, పుణ్యాలకూ, పురుళ్ళకు కూడా ఇట్లా చాటి వెళ్ళినదాన్ని కాను," అన్నది.

"అయితే ఇప్పుడేనా వెంట పట్టేయ్యి. చిన్నా సానుకు దగ్గరికి తీసుకుపోతాను. నీ అర్థ ఇరిగవచ్చు లోగా నుకు చిల్లి ఇంటిక చేరుకోవచ్చు," అన్నది దిలైలా.

తన శరీరక ఫలిస్తుందన్న అనుదంశ బాతూన్ తనకు గల మిగిలిన నగలు కూడా ధరించి దిలైలా వెంట బయలు దేరింది. వారు కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి నిద్రీ మోహసిన్ అనేవారి దుకాణం వచ్చింది. ఈ దుకాణదారు యువకుడు. అతనికింకా పెళ్ళికాలేదు. అతన్ని చూడ గానే దిలైలాకు ఒక అలోచన తల్లింది. అమె బాతూన్‌ను బయటి అరుగు మీద కూర్చోబెట్ట మోహసిన్ దుకాణంలోకి వెళ్ళింది.

"అ కనిపించే అందగత్తె వాకూతురు. దానికి పెళ్ళి యాడు వచ్చింది. నీ పంట బుద్ధిమంతుణ్ణి చూసి పెళ్ళి చేద్దామని వుంది. దాని తండ్రి వర్తకం చేసి బారా సంపాదించాడు గనక నీ కేమి లోటు

వుండలేదు. బోలెడంత కట్టుమిస్తాడు," అన్నది చిలైలా మొహసిన్తో.

మొహసిన్ పరమానంద భరితుడై, "పెళ్లి ఎప్పుడు ఖరారు చేసుకుందాం?" అని అడిగాడు. తన వెంట వస్తే ఇప్పుడే ఖరారు చేసుకోవచ్చునన్నది చిలైలా. మొహసిన్ ఒక వెయ్యి దీవారాల సంచి కట్టు చంకన పెట్టుకుని బయలుదేరాడు.

చిలైలా బాతూన్ నూ, మొహసిన్ నూ వెంటపెట్టుకుని దారిని పోతుండగా హత ముహమ్మద్ అనే కలంకారీవాడి దుకాణం వచ్చింది. తన వెంట వున్న యిద్దరిని దూరంగా నిలబెట్టి, చిలైలా లోపలికి వెళ్ళి, "అయ్యా, ఆ కనిపించే యిద్దరూ వా కొడుకూ, కూతురూనూ. మా ఇల్లా మీద పడేటట్టుగా ఉంటే మరమ్మత్తు ప్రారంభించాం. మీ ఎరికను బాళింక్లే మయినా ఉన్నాయా? నాలుగు రోజులు మేం ఉండదలిచాం." అని కలంకారీతో అన్నది.

ఆతను అలోచించి, "మా యింటి పై భాగం బాళిగానే వుంది. కింద నేమంటున్నాడు. తరుణంలో నిలిమెందు అమ్మవచ్చే వారుండబానికి పొడమిది భాగం బాళిగా ఉందాను. నాలుగు రోజులు మీకు కావలిస్తే వాడుకోండి. ఇవిగో కాళపు చెవులు," అన్నాడు.

చిలైలా మిగిలిన వాళ్ళను వెంటపెట్టు కుని హత ముహమ్మద్ అంటికి వెళ్ళి కిందిభాగం తెరిచి లోపలికి వెళ్ళమని మొహసిన్ కు పైగ చేసింది. తరవాత అమె బాతూన్ తో సహా పైకి వెళ్ళి, "అమ్మాయీ, నేను చెప్పిన సాదువు ఈ మేడ కింది భాగంలోనే ఉంటాడు. నేను వెళ్ళి, అయనతో ని విషయం చెప్పి ఇప్పుడే వస్తాను. ఈ లోపలి నువ్వు నీ నగలన్నీ తీసి భద్రంగా మూటగట్టి ఆ సాదు దర్శనం చేసుకోవడానికి సిద్ధంగా వుండు. అయన దగ్గరకి సగలతో వెళ్ళటం మహాపరాధం!" అని కిందికి వెళ్ళి పోయింది.

మొహసిన అమెతో, "ఏమిటి, పెళ్ళి
బాధ అనుకుందామా?" అన్నాడు.

దిలైలా వగల ఏడుపులు వీడుస్తూ,
"నేనేం చేసేది నాయనా? ఓర్పులేని
దుర్మార్గులు ఏళ్ల కుదను కస్తా పోలే
కాదు నీకు తామర పువ్వుదని. బోల్లి
పువ్వుదని రాసితో వాటిలు చెప్పారు. అది
ససేమిరా నిన్ను పెళ్ళాడనంటున్నది.
నీ చొక్కా చెప్పదీసి కూచో. దాన్ని
తినుకు నచ్చి చూపించి పెళ్ళాడి ఒప్పు
స్తాను. నీ నంచి, చొక్కా వాకిచ్చేయ్యి.
తన భద్రంగా దాస్తాను," అన్నది.

మొహసిన తన దీనారాల వంచి,
చొక్కా అమె చేతికిచ్చాడు. అమె మళ్ళీ
పైకి వెళ్ళి బాతూన్తో, "నీ కోసం
పాడుపు యిడుకు చూస్తున్నాను. నీ పంట
పండిందిలే. కిందికి పడ. నీ నగలమూట
దాచి ఇవ్వితే వస్తున్నాను," అన్నది.

బాతూన్ కిందికి దిగి లోపలికి వెళ్ళింది.
దిలైలా అమె వెనకే రెండు మూటలూ
పట్టుకుని వీధిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

బాతూన్ కింది అంతస్తులోకి వెళ్ళి
చూసింది. అమెకు పాడుపు ఎక్కిరా
కనిపించలేదు గాని చొక్కా లేకుండా
మొహసిన కనిపించి, "చూసుకో, నా
వంటమీద ఒక మచ్చ అయినా ఉన్న
దేమో!" అన్నాడు. బాతూన్ కింది
పోయి మళ్ళీ మెదమిదికి పోగెత్తి తిరుపు
మూసి గదియే వెనుకొన్నది.

నుఫీసన్యాసిని బాధగాని, తన నగం
మూట బాధ గాని అమెకు కనిపించలేదు.
ఈలోగా దిలైలా తాను కాజీసిన మూట
లను ఒక నిరిగున్న దుకాణంలో ఫంఫి
కలంకారీ దుకాణానికి వెళ్ళింది.

"బాబూ, ఇట్లు చాలా సౌఖ్యంగా
అమరింది. విల్లరిద్దరూ అకలి అంటు
న్నారు. కాస్త వాళ్ళకేమైనా పట్టుకు
పోతారా? ఇదుగో, ఒక దీనారం పుచ్చు
కోండి. మీరు కూడా వాళ్ళకు తేమిగా
ఫలహారం చెయ్యండి. నే నింటికి పోయి
పామాను పట్టించుకోస్తాను," అన్నది
దిలైలా.

—(అంకా పంచ)

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

2

హోత్ ముసమ్మద తన దుకాణాన్ని ఒక వనివాడికి వచ్చింది అయిబదరాదు. దిలైలా కూడా వెళ్ళి తాను దాచివుంచిన మాటలు తిసుకుని కొంతపెపటికి తిరిగి వచ్చింది. అమె వనివాడితో, "మీ యజమానిగారు రొట్టెల దుకాణంలో వున్నారు. నిన్ను వెంటనే రమ్మన్నారు. వెళ్ళు నాయనా, నువ్వు తిరిగి వచ్చేదాకా దుకాణం నేను చూస్తూంటానె!" అన్నది. వనివాడు బయటికి అడుగు పెట్టాడు.

దిలైలా దుకాణంలో ఉన్న సామానులో ఏత్తకానికి ఏలైవదల్లా పిరి ఒక పక్క పెట్టింది. దుకాణం ముందుగా మోతగాడిదను తోలుకుంటూ ఒక కుర్రవాడు వెళుతుంటే చాణ్ణి పిలిచి, "నీ కి దుకాణదారు తెలుసుగా, నానా? వాడు నా కొడుకీ. మా వాణ్ణి అప్పలవాళు

పట్టుకుంటాయాయ. ఈ సామానంకా ఇట్లో వాళ్ళది. వాళ్ళకి ఇదిగి ఇచ్చేయ్యారీ. దిన్ని ని గాడిద మీద వేసి నా వెంట పంపిస్తావా? ఇదుగో ఒక దీనారం వుచ్చుకో. నేను మళ్ళీ తిరిగి వచ్చేలోగా పీల్చిద్రావకం సీసాలూ, కర్రసాహసూ పగలగొట్టేయ్యి, లేకపోతే జప్తు చేస్తారు." అన్నది.

గాడిదను తోలే కుర్రవాడు సరే వచ్చాడు. దిలైలా సామానంకా గాడిద మీద వేసుకుని తిరిగి యాతకుండా ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. తల్లిని చూకగానే జనాబ్, "అమ్మా, ఏం చేసుకోవ్వావు?" అని అగ్రతంగా అడిగింది.

"నలుగురి కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టాను. ఇవి ఒక అధికారి తార్క నగలు. ఇవి ఒక దుకాణదారు పంచి, చొక్కా. ఇవన్నీ

ఒక నిలిచివర్తకుడి నరుకులు. ఈ గాడిద వాలుగోవాడిది!" అన్నది దిలైలా గర్వంగా

"బాగానే ఉందిగాని అమ్మా, నువ్వొక ఇల్లు కదలబానికి లేదు. వాళ్లు నలుగురూ ని కాసం చూస్తూంటారు!" అన్నది జీనాద.

"పిచ్చిదానా, ఇంకా అపగింజలో అరభాగం కాలేదు," అన్నది దిలైలా.

కలంకారీవాడు రొట్టెల దుకాణంలో రొట్టెలు, కూర కొంటాండగా వనివాడు వచ్చి, ఎందుకు పిలిచారని అడిగాడు. కలంకారీకి అనుమానం వేసి దుకాణానికి వచ్చి చూసేసరికి గాడిదల కుర్రవాడు దుకాణం ధ్వంసం చేస్తూ కనిపించాడు.

"ఇదేం పనిరా, నిమ్మ పగలగొయ్యా!" అన్నాడు కలంకారీ.

"మమ్మల్ని బాకిదార్లు వదిలిపెట్టారు గద!" అన్నాడు గాడిదల కుర్రవాడు.

వాళ్ళిద్దరూ ఒకరినొకరు అర్థం చేసు కునేటం దుకు చాలాసేపు పట్టింది. చివరకు, "ఆ ముసలి దక్కడ?" అని కలంకారీవాడూ, "వా గాడిద మాటి మిటి?" అని గాడిద గల కుర్రవాడూ చివరికిలాడ సాగారు. చుట్టూ చాలా మంది పొగయారు. అందరూ కలిసి కలంకారీ ఇంటికి వెళ్లారు.

కలంకారీవాడు కింది భాగం తలుపు తట్టేసరికి చొక్కా లేకుండా వచ్చి మొహాసన తలుపు తెరిచాడు. "దొంగ గాడిదా, మీ అమ్మ ఎక్కడ?" అని అరిచాడు కలంకారీ. "మా అమ్మలాయి ఎంత కాలమాయో!" అన్నాడు మొహాసన. వాళ్ళిద్దరూ ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవ బానికి మది కొంతకాలం పట్టింది. చివరకు మొహాసన, "ఆ ముసలిది తన కూతుర్ని కిస్తానని పలుచుకు వచ్చింది. వాళ్ళు పైనే ఉన్నారు!" అన్నాడు.

కలంకారీ మెట్లెక్కి పైకి వెళ్లి తలుపు తట్టాడు. బాతూన్ వచ్చి తలుపు కిసింది. "మీ అమ్మ ఎక్కడ?" అని అడిగాడు

వర్తకుడు. "మా అమ్మ పోయి ఎంత కాలమాయో!" అన్నది బాతూన్.

నలుగురూ చాలా సేపు కూడబలుక్కున్న మీదట మోసం ఎట్లా జరిగి పోయింది తెలియపర్చింది. బాతూన్ను అమ్మ ఇంటికి పంపిసి మిగిలిన ముగ్గురూ నగర రక్షకుడైన చారిద్ వద్దకు వెళ్ళి జరిగిన పంగతి చెప్పుకున్నారు.

చారిద్ అశ్చర్యంతో వారు చెప్పిన విషయాలు విని. "ఈ మహా నగరంలో ఉండే ముఠలమ్మలలో మొమ్మల్ని మోసం చేసినదాన్ని ఎట్లా పట్టుకోను? మీరే ఎట్లా గైనా శ్రమపడి అవిల్లు పట్టుకుంటే నేను తప్పక శిక్షస్తాను." అన్నాడు.

గత్యంతరం లేక మోసపోయిన ముగ్గురూ మూడు వైపులా ముసరిదాన్ని వెతుకుతూ బయలుదేరారు.

ఈలోపల దిల్లెలా తాను భరించిన సూఫీ ఖిష్కురాలి వేషం విప్పేసి, ఒక బాగ్యవంతుల పని మనిషి వేషం వేసుకుని, తన ప్రధానంతో బ్యాండ్ పాడుతూ వేపుతు తనబానికి మళ్ళీ బయలుదేరింది. అమ్మ ఒక డండు బేరేపరికి అక్కడ ఒక ఇంట్లో తివాసియా, మెళకాలా, దీపాలా, పాటలూ, వేడుకలూ, కోలాహలము కనిపించింది. ఇంటి తండ్రికిట ఒక బానిస మనిషి చిత్తు కుర్రాణ్ణి చంకన వేసుకుని వున్నది. కుర్రాడి పంటి నిండా జరి దుస్తులూ, రత్నాలు పొదిగిన అభరణాలూ, ముత్యాలచేర్లూ ఉన్నాయి.

ఆ ఇల్లుగలాయన బిగ్గాద్ వర్తకులకు పెద్ద. ఆ రోజున ఆయన కుమార్తెకు ప్రధానం చేస్తున్నారు. చాలామంది అమ్మలక్కలు పెరలలం వచ్చారు. వర్తకుడి బాగ్య వచ్చినవారికి అతిథ్యం ఇవ్వడానికి వీలులేకుండా చిన్న కొడుకు అమ్మ పట్టుకుని మారాం జేయ్యపొగాడు. అందుచేత అవిడ వాణ్ణి బానిసదాని కిచ్చి, వచ్చినవాళ్ళు వెళ్ళేదాకా కాస్త అడిస్తూ వుండమన్నది. ఈ విషయాలన్నీ దిల్లెలా వీధిలోనే అరాకీమింది. ఆ క్షురకారి

వంటి మీద సగలు కాడేయాలని ఆమెకు దుర్బుద్ధి వుట్టించి.

దిలైలా బసంలో నుంచి తోనుకుని తల వారి దగ్గరికి వస్తూ, "నా ఇల్లు బంగారం కానూ, అలవ్వం చెయ్యవేళాదు!" అని గట్టిగా అన్నది. తరవాత ఒక చెల్లని నాణెం తన బానిసదాని చేతిలో పెట్టి, "మీ పాత దాది, ఉమాల్ఖయర్ సలా ములు చెప్పవచ్చినదని అమ్మగారిని కాస్త బెప్పిరా, కల్లీ." అన్నది. బానిస నాణెం తీసుకుంటూ, "అబ్బాయిగారు అమ్మ గారు కనిపిస్తే కొంగు పట్టుకుని వదలక మారాం చెప్తారు. నేనెల్లా వెళ్ళేదమ్మా?" అన్నది.

"మళ్ళీ వచ్చేదాకా నేను పట్టుకుంటానీ, చిట్టితండ్రీ!" అన్నది దిలైలా బానిస ఈ మాటలు నమ్మి, పిల్లవాణ్ణి దిలైలా కిచ్చి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

వెంటనే దిలైలా పిల్లవాణ్ణి తీసుకుని ఒక నిర్మానుష్యమైన గొంతులోకి పోయి పిల్లవాడి వంటి మీద వున్న ఖరీదైన సగలూ, బట్టలూ ఈడ్చేసింది. తరవాత వాణ్ణి తీసుకుని ఒక గొప్ప రత్నపెర్లకుడి దుకాణానికి వెళ్ళింది. ఆ పెర్లకుడు పెర్లకుల పెద యొక్క కుమారుణ్ణి వెంటనే ఆనవాలుపెట్టి, "మీ యజమానికి ఏం కావాలి?" అని దిలైలాను అడిగాడు.

"ఈ పిల్లవాడి అక్కకు ప్రధానం చేస్తున్నారు. ఒక బత బంగారు గాజులా, రెండు బతల బంగారు పాంజేబులూ, నీరహల చెవికమ్మలూ, నగిషీ వర్ణాబహు కావాలి. మొత్తం వెయ్యి దినారంకు తక్కువ కాకుండా సొమ్ములు కాపిం చండి. నరుకు తీసుకుపోయి అమ్మగారిని చూపించి, నచ్చితే డబ్బు తీసుకుని ఇప్పుడే వస్తాను. కావల్సిన అంబాకా అబ్బాయి సెక్కడే వుంచి పోతాడు." అన్నది దిలైలా.

"ఏ యిష్టం, కాని అబ్బాయిని వుంధ పలిపిన ఆవహరం మటుకు లేదు." అన్నాడు రత్నపెర్లకుడు. దిలైలా తను

దోచిన సొమ్మంతా తీసుకుని సరాసరి అంటికి వెళ్ళిపోయింది.

అక్కడ వర్తకుల పెద్ద ఇంట్లో సెంటరం కాస్తా శోకాల కింద కూరింది. ఇంటి పెద్ద వచ్చేసరికి ఇల్లు అల్లకల్లోలంగా ఉన్నది. వర్తకుడి భార్య కొడుకు కొసం పొర్లిగింతలు పెట్టి ఏడుస్తున్నది. పిల్లవాడి బాడ ఎవరికి తెలీదు.

వర్తకుడు చాలా సేపు వెతికించిన మీదట, పిల్లవాడు రత్నవర్తకుడి దుకాణంలో దొరికాడు.

“దొంగవెధవా, నా పిల్లవాణ్ణి ఎవని తెచ్చావు? వాడి పంటి మీది నగలూ, దుస్తులూ ఏవి?” అని వర్తకుల పెద్ద అగ్రహంశో అడిగాడు.

“తమ యింటికి వెళ్ళి దీనారాల నగలూ పంపాను, వాటి మాటేమిటి?” అని విలవిలలాడాడు రత్నవర్తకుడు.

ఇద్దరూ ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకోవటానికి చాలాకాలం పట్టింది. ఆ సమయానికి దిలైలా మోసగించిన మొదటి

ముగ్గురూ అక్కడికి వచ్చారు అందరినీ మోసగించినది ఒక మనషేనని శరీరపోయింది. ఒకరి కథ ఒకరికి చెప్పుకున్నారు.

“ఈ ముసలిదాని అంతు కనుక్కుంటే గాని నేను విద్రుపాను.” అని వర్తకుల పెద్ద శపథం చేశాడు. రత్న వర్తకుడు మిగిలిన ముగ్గురితో, “మితోబాటు నేను కూడా ముసలిదాన్ని పట్టుబానికి వస్తాను. కాని అందరమూ తిని వెలితే లాభం ఉండదు. ఎవరిదానినా వాళ్ళు తెచ్చి మట్టుపెక్కల ప్రాంతాల్ని వెతుకుదాం. మధ్యాహ్నానికి అందరమూ హాజరునూద్ అనే మంగలి దుకాణం దగ్గర కలుసుకుందాం,” అన్నాడు.

మధ్యాహ్నం వెళుకు గాడిద గల కుర్రవాడు మంగలి మనూద్ దుకాణం కేసి వెళుకుండగా వాడికి దిలైలా కనిపించింది. మారువేషంలో ఉన్నప్పటికీ వాణామెను గుర్తించి, “దొంకావా దొంగపినుగా?” అన్నాడు.

—(అంకా పుండి)

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

3

గాడిదల కుర్రవాడు, తనను గుర్తించి నప్పటికి దిలైలా ఏమీ తొణకకుండా, "మవ్వనేరేమిటి, నాకువా?" అన్నది అమాయికంగా.

"నా గాడిద నా గాడిదను నా కిచ్చి మరీ మాట్లాడు!" అన్నాడు కుర్రవాడు.

"ఎందుకిట్లా అడుస్తావు? నీ గాడిదను నేనెత్తుకు పోయాననుకున్నావా? ముగ్గులి మహాదు దగ్గర వాచిపెట్టా నా వెంటరా, నీ గాడిదను నీ కిప్పుస్తా." అన్నది దిలైలా కుర్రారామ వెంట బయలుదేరాడు వాణ్ణి ముకాణం బయట ఉండమని, దిలైలా లోపలికి వెళ్ళి, కళ్ళపళ్ళు పెట్టివకుంటూ మంగలి మహాదుతో, "అది నువు కుదర్చవలిసందే బాబూ!" అన్నది.

"ఏమిటి చెప్పావు? అనిలు విషయం చెప్పు," అన్నాడు మహాద్.

"అదుగో, నాయనా, బయట ఉన్నావే వాడు నా కొడుకు, చచ్చేబాబాయిలా పడి కోలుకున్నాడు. కాని వారి బుద్ధి పుచ్చి పోయింది. ఎప్పుడో చిన్నప్పడు వారి గాడిద ఒకటి ఉండేది, దానికొసం బప్పుడు ఒకటి కలపేరింత! వాడి ఏదీ మనే నయం చెయ్యాలి" అన్నది దిలైలా.

అబద్ధ చేతిలో ఎల్లని దినారం ఉంటూ మహాద్, "అదంత పని! ఈ గాడిదని విక్రమకాయకదం అంటారంటే మూడు పూటల్లో గుణం అస్తంది" అన్నాడు.

"మంచి మాటలతో వాణ్ణి పరచి చికిత్స చెయ్యి నాయనా! నీ లుగు ఉంచుకోనులే!" అన్నది దిలైలా.

మహాద్ ముకాణం బయటికి పర్చి కుర్రాణ్ణి చూసి, "లోపలికి రా!" అన్నాడు.

"నా గాడిద?" అన్నాడు కుర్రాడు, కోపంగా.

"నీ గాడిద నా దగ్గరే ఉంది. అదెక్కడిక పోతుంది? ఒక్క కుటుంబంలో వదిలితా!" అన్నాడు మంగలి మహాద్.

కుర్రాడు వసారాలోకి రాగానే మసూద్ నాకర్లు వాణ్ణి పడరెక్కలు పెరిచెక్కటారు. మసూద్ వాడి తల యావత్తూ మస్సగా కొరిగి, నిమ్మకనం అంటాడు. కుర్రాడు పెద్దగా తేకలు పెట్టపాగాడు.

మసూద్ చికిత్స పూర్తి చేసి తన దుకాణం లోవదిలి పోయి చూసేసరికి ముసలిదాని బాడ బేకపాగా. కత్తులూ,

అడ్డాలూ, కత్తెరలూ, తల మనెలూ, మర్దన శైలాలూ, అత్తరులూ, బిల్లలూ, తుర్పీలూ, సమస్తమూ మాయమయాయి.

మసూద్ కుర్రాడి దగ్గరికి వచ్చి గొంతు పట్టుకుని "మీ అమ్మ ఎక్కడరా. పికా చమా?" అని అడిగాడు.

"మా అమ్మ పోయి ఎంత కాలమాయే! నా గాడిద ని ప్రాసన్నావు, వెంటనే ఇచ్చేయిక్." అన్నాడు కుర్రాడు.

పిల్లల్లా ఘర్షణపడే సమయంలో మిగిలిన వాళ్ళు కూడా అనుకున్న ప్రకారం అదుకాణం చేరుకున్నారు. జరిగినదంతా తెలుసుకున్నాక మువలించి మరొక మోసం చేసినదని తెలిసింది. మంగలి మహాద్ కో

కూడా కలిసి అందరూ ముసలిదాన్ని పట్టుకోవటానికి బయలుదేరారు.

వారు చాలా ఏళ్లులు తిరిగి ఒక చోటికి వచ్చేసరికి, గాడిదగల కుర్రవాడికి దిల్లీలో మళ్ళీ కనిపించింది. వాడు చప్పున అమె మీద వేడి వట్టుకుని, "అనుగో, ముసలి ముంద! ఈసారి తప్పించుకు పోనీవ్వ కిండి!" అని అరిచాడు.

అందరూ కలిసి అమెను పట్టుకుని బాలిడ్ అంటికి తీసుకుపోయి, అక్కడి వటాలతో మేము బాలిడ్ గారి రద్దీనం వెంటనే చెయ్యాలి." అన్నారు.

బాలిడ్ నిద్రపోతున్నాడు. అయినా లిచేదాకా అగమని భటాబ్బ మగవారి

నయిదుగుర్ని బయట ఆవరణలలో కూచో బెట్టి, దిలైలాను జనానా భాగంలో ఒక గదిలోకి పంపించారు దిలైలా ఆ గదిలో నుంచి అంకా లోపలికి వెళ్ళి, బాలిద్ భార్య ఉండే చోటికి పోయింది ఆమెకు సలాం చెప్పి, "మా దగ్గర వున్న దానిని అమ మి భర్తగారు వచ్చెందు వందల దినారాలకు తరం చేశారు. వారిని ఏవ్వు గించడానికి తీసుకోవ్వాను వారు నిద్రలేచే సరికి ఏవేళ అవుతుందో?" అన్నది.

బాలిద్ భార్య, "ఆ సంగతి నాకు తెలియదు గాని బానిసలను కొంటానని మాత్రం నాలో ఏవ్వుదో అన్నాడు అయినా, మీ బానిసలెక్కడ?" అని అడిగింది.

"బయట వున్నారు. కిటికీలో నుంచి చూస్తే కనిపిస్తారు అందరూ మంచి పుట్టక గలవారే లేండి." అన్నది దిలైలా.

బయట నిలుచున్న వారినందరినీ కిటికీలో నుంచి చూసి బాలిద్ భార్య చాలా తృప్తి పడింది. అనిత దిలైలాకే, "దబ్బు నేనే ఇవ్వను గాని, నా దగ్గర వెయ్యి దినారాలే ఉన్నాయ్, ఏం చెయ్యను?" అన్నది.

"వెయ్యి వాణాగదండి? వెయ్యి వందలు అదివరకే బయోనాగా తీసుకున్నాగా?" అన్నది దిలైలా. అమి వెయ్యి దినారాలూ పుచ్చుకుని సలాం చేస్తూ, "కూచోబెట్టుకుంటా నా పని ముగించి చాలా పుణ్యం కట్టుకున్నారు నాకు మా బానిసల ముఖాలు చూడటానికి చాలా బాధగావుంది. మీకుమరేలా అనుకోక, నన్ను దయచేసి దొడ్డి వారివ పంపించ చెయ్యండి." అని కోరింది.

బాలిద్ నిద్ర లేచాక అయన భార్య, "మొత్తానికి చాలా మంచి తేరమే చేశారే?" అంటూ, బానిసల సంగతి చెప్పి అభినందించింది.

అంకా విని బాలిద్ విన్నయంతో "బానిసలేమిట? తేరమేమిట? నే నెవరికి బానిసల్ని కొనిండుకు బయోనా వ్యయ లేదే!" అన్నాడు.

అవేమిటి? నేనా ముసలిదానికి వెయ్యి
దినాలు ఇచ్చాను. అది పదిలివెళ్ళిన
దానిసలు కింద పున్నారు." అన్నది బాలిద్
భార్య. బాలిద్ గజగబా కిందికి వెళ్ళి,
తనకొసం చేచి పున్న దుకాణదారునూ,
కలంకారి వాణ్ణి, రత్నాల పర్లకుణ్ణి,
మంగలి మనూదీనూ, గాడిదగల కుర్ర
వాణ్ణి చూసి చాలా ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

"మీరేనా నేను కొన్న దానిసలు?"
అని అనున వారినడిగాడు

"మేము జానిసలనూ? ఇరిపా
నడుగుదాం పదండి!" అన్నారు వారు

అ నమయానికే ముస్తఫా కూడా
అక్కడికి వచ్చాడు. ఈ రోపుగా ఆయన
తన భార్యకు ముసలిదీ చేసిన మోసం
తెలుసుకున్నాడు. ఆయన బాలిద్తో,
"మీ నిర్వాహకం కింద ప్రతి ముసలి
కొత్తా తన ఇష్టం వచ్చిన కొంపలో కొర
బడి అమాయక స్త్రీలను మోసం చెయ్య
వచ్చులా కనబడుతుంది! నా భార్యకు
జరిగిన మోసానికి ఏమి సంజాయిషి
అప్తారు?" అని అడిగాడు

బాలిద్ కంకారుతో, "అయ్యా, ఈ
ముసలిదాన్ని 420వే భారం నేను మీద
వేసుకుంటాను మీ అందరికీ దాని పట్ల
జరిగిన నష్టానికి పరిహారం ఇచ్చుకునే
స్థానీ కూడా నాదే!" అన్నాడు.

ఆయన మిగిలిన అయిదుగురి కని
తిరిగి, "మీలో ముసలిదాన్ని గుర్తించగల
వారివరు?" అని అడిగాడు.

అయిదుగురూ గుర్తించగలమన్నారు.
"మా వెంట పడిమంది భటులను
పంపాకంటే దాన్ని పట్టికెస్తాం కూడా!"
అన్నారు వాళ్ళు బాలిద్తో

వారు భటులను వెంటబెట్టుకుని కొద్ది
దూరం వెళ్ళాకే లేచి చిల్లెలా వారిపైదురు
పడి, వారిని చూసి పారిపోబోయింది.
తాని వారు వెంట తరిమి ఆమెను పట్టు
కుని, చేతులు విడక్కు విరిచివట్టి బాలిద్
పద్దకు తీసుకుపోయారు చిల్లెలా అట
కట్టనట్టే కవబడింది.

జాలిద్ దిలైలాసు దొంగతనాల విషయం ప్రశ్నించగా, "మీకదిగిది నా కథం కావటం లేదు. నేను నా జగ్గులో దొంగతనమన్నది చేసి ఎరగను," అన్నది.

అప్పటికే పాఠ్యగూళింది. ఆ రోజుకు ఆమెను విచారించే వ్యవధిలేదు. ఆమె చేసిన దుండగాలు చాలా ఉన్నాయి. విచారించవలసిన సాక్షులు చాలామంది ఉన్నారు. ఆమె ఒకంతట తన నేరం ఒప్పుకువెట్టుకు లేదు. అందుకని ఆ రాత్రి ఆమెను ఖైదులో చిక్కిన కళ్లో వేసి ఉంచినట్లయితే తెల్లవారి విచారణ జరుపుదామనుకున్నాడు జాలిద్. కాని జైలు అధికారి ఆమెను గురించి బాధ్యత వహించబానికి ఒప్పుకోలేదు. "ఇంత దొంగది ఏదో ఉపాయం చేసి ఖైదు నుంచి తప్పకుంటే నా పీకపోతుంది," అన్నాడాయన.

"అదీ నిజమే. విచారణ జరిపేదాకా ఈ ముసలిదాన్ని నలుగురికీ గనిపించే చోటనే ఉంచి కావాలి కాదుటం

మంచిది." అన్నాడు జాలిద్. ఆమెను గుర్రం ఎక్కి బయలుదేరాడు అయిదు గురు ఫర్మాదీలూ దిలైలాసు ఉద్దుకుంటూ ఆయన వెనకగా సగరం వెలవలకు వెళ్లారు అక్కడ బయలు ప్రదేశంలో ఆమె నొక స్తంభానికి కట్టి యుంచి అయిదుగురిని అమీకు కాపలా పెట్టి జాలిద్ సగరంలోకి వెళ్లిపోయాడు.

అయిదుగురూ ఆమె చుట్టూ కూసుని చాలా సేపు ఉట్టలో కని ఉద్దుకున్నారు. కాని భోజనాలు చెయ్యగానే అంధరి నిద్ర ముంచుకొచ్చింది. ఎందుకంటే వారికి మదాడు రాత్రులుగా నిద్ర అన్నది లేదు.

అర్ధరాత్రి దాటిన చాలా సేపటికి ఆ ప్రాంతానికి అధ్యక్షుల సచ్చి కలుసుకున్నారు. ఒకడు సగరం వదిలిపోతున్నాడు రింజీ వాడు సగరానికి చేరుకున్నాడు. ఇద్దరూ అగి మార్లాడుకోసాగారు. వారు మార్లాడు కునే మాటలన్నీ మారాన ఉన్న దిలైలాసు వినిపిస్తున్నాయి. (తంకావించి)

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

4

బిడ్డాడు నగరానికి వస్తున్నాడు. ఒక్కాడులో అన్నెటిని మించి అనుభవించదగిన దేమిటి? అని వెళ్ళేవాణ్ణి అడిగాడు.

"మీగడ పూసన తన కొత్తలు! నేనీ నగరంలో ఉన్న మూడు రోజులూ అనే తిన్నాను. ఏదైనా తనివివీరుతున్నది గాని, అవి మాత్రం ఎంత తిన్నా తనివి తీరవు. ఇంకా తినాలనిపిస్తుంది" అన్నాడు వెళ్ళేవాడు.

"భేష! ఎంత ఖర్చయినా నరే నేను ఈ నగరంలో ఉన్నప్పుడూ మీగడ పూసన తన కొత్తలే తినాను. అన్నాడు వచ్చే వాడు వెళ్ళేవాడు వెళ్ళేవాడు వచ్చే వాడు దిలైలా పున్న దిక్కుగా వచ్చాడు.

ఈ సంభాషణ అంతా వింటున్న దిలైలా అప్పటికప్పుడే ఒక యుక్తి ఆలోచించింది. ఆ యుక్తి పొరితే కాను

తప్పించుకు పొరిపోవచ్చు. ఈ వచ్చేవాడు పరదేశీ, వాడికి కానెవరో, తన కేటాపిమిటో తెలియదు. అందుచేత వారు నలుపుగా మోసపోవచ్చు. ఇది ఆలోచించి, దిలైలా, "నాకు వద్దు! నేను తినను!" అనటం ఆరంభించింది. అతను దగ్గరకు వచ్చి, "ఏమటమ్మా, ఎవరు నువ్వే? ఎందుకిక్కడ నిన్ను కట్టి ఉంచారు? ఏమిట వట్టంబున్నావు?" అని అడిగాడు.

"ఎంచెప్పింది, వాయనా? వాళ్ళ తన కొత్తలు తయారుచేసిన వాడి మీద మీగడ పూసి అమ్మి లక్షలు గడిచాడు. మేడల్లో నాకవి ఇష్టమేగాని కానీ కాదు ముహూం ముక్తరాయింది. మున్నె ఒక నాడు మా డుకానానికి వవరో గొప్పవాడు వస్తే నా వర్త నన్ను కూడా వాడికొచ్చి

తన రాత్రిలు తిస్తారు. అవి అందరూ చూస్తుండగా తిన్నదాకా నాకు వోలను ఎట్టయి, నా కన్నం ఎవని అడుగులాఫ్, నాయనా!" అన్నది దిలైలా.

"అయ్యో, అబ్బా! పాపం, ఏకంక వచ్చి మెచ్చింది! ఆ కన్నం నా నైనా రా చాయెనే?" అన్నాడు కొత్తవాడు.

"అదేం భాగ్యం, నాయనా? నా కట్టు విడిపించితేవా, నా స్థానంలో నిన్ను కట్టి పైను నాలాగి ముఖ కూడా ముఖం మునుగు చేసుకో. నేనే అనుకుని నీకు తన రాత్రిలు, మిగతతనహా మెప్పుకాదు అన్నది దిలైలా.

తన రాత్రిలు తినమని నిర్బంధించారు. నేను వాడిని వేచి పెట్టేసరికి వానికి కలిగి నంత పని అయింది. పచ్చినవారికి అను మానం తగిలి వాటిని తినకుండానే పళ్లి పోయారు. నా భర్తకు రబ్బులు రాక పోవటమే గాక చేసిన నరుకంతా వృథా అయిపోయింది. ఆ మాట విజమే. అని నా తప్ప మాత్రం ఏమిటి? నిన్ను తన రాత్రిలు తినమంటూ నా భర్త తప్ప అయినా, తన వ్యాపారాన్ని పాడుచోడని నా భర్త నా మీద ఫిర్యాదు చేశారు న్యామాధికారి నాకు తన రాత్రిలు తినే శక్తి ఉంది ఇక్కడ నిర్బంధంలో ఉ వాడు. తల్లివారు కూడా రాజభటులు

ఈ మాటలకు మోసపోయి కొత్తవాడు అమె కట్టు విప్పాడు. అతన్ని స్తంభానికి కట్టి, దిలైలా అక్కడవున్న గుర్రం ఎక్కి బిగ్గాడుకు వెళ్ళిపోయింది.

తల్లివారగానే ఫిర్యాదీలు అయిదుగురూ లేచి, స్తంభానికి కట్టి వున్నది దిలైలామే నమకుని మళ్ళా కట్టు పొగించారు అని స్తంభానికి కట్టి వున్న వాడు. "ఎంతకూ తన రాత్రిలు రావేం" అని అడిగి వా రతని ముఖం ఉన్న మునుగు తెం గించి చూసి, ముసలిది మళ్ళీ తమ కళ్ళలో అరం కొట్టించని తెలుసుకున్నారు.

కొద్దిసేపట్లో బారిష్ న్యాయంగా వచ్చాడు. జరిగినదంతా విన్నాడు ఇది

తనపల్ల అయ్యేమో కావచ్చుకన్నాడు. అయి
రిసి చెంబుపెట్టుకుని ఆయన నేరుగా
ఖలిఫా వద్దకి బయలుదేరాడు.

ఖలిఫా హయాద్ అల్ రషిద్ అందరి
కథలూ విని ఎవరెవరికిమీమి నచ్చేం
జరిగిందో అదంతా తాను విన్నాడని
మాట జచ్చాడు కాని ముందుగా ముసలి
దాన్ని పట్టవలసి ఉంది.

ఆ ముసలిదాన్ని పట్టవలసిన భారాన్ని
ఆయన బాలిద్ ప్రెవా ముక్తపా ప్రెవా
చేశాడు.

బాలిద్ ఆ పని తనపల్ల ఎంత మృతం
కాదన్నాడు అయితే అందుకు మరెవరి
నీన్నా చూపమన్నాడు ఖలిఫా.

'జాత్త కొత్తాలు అమ్మాదే వుందగా
మరొకరెవరుకు? ఆయన వదలిపోక వచ్చి
నాక ఇంకవరకెవరిని పట్టిన జాత లేదు
ఆ ముసలిదాన్ని పదికే ఆయన వచ్చారి.
ఈ పని కూడా చెయ్యలేకపోతే ఇక
ఆయన ప్రజల విముంది?' అన్నాడు
బాలిద్.

ఖలిఫా అమ్మాదేను పిలిచి, అతనితో
ముసలిదానిని యావత్తూ చెప్పి, ఆమెను
పట్టుకోమని ఆదేశించాడు. అమ్మాదే
ఆ క్షణమే తన సలభమంది భటులతో
బయలుదేరాడు ఈ భటులపై పెత్తన
దాడు గూని అలి అనేవాడు. వాడు తన

యజమాని అయిన అమ్మాదేతో. అయ్యో,
నా ఉద్దేశం మనం ఈ ముసలిదాన్ని
పట్టటంలో హసన్‌గాని నహాయం కూడా
తీసుకుంటే బాగుంటుందని!" అన్నాడు.

"ఒరి గూనివాడా! మన కింకారం
నహాయం చెయ్యటమేమోహా? మన
మీనా అంక చాకశాని చాళ్ళం? మరో
సారి ఆ మాట అన్నావంటే మక్కులు
పడగగలవు, జాగ్రత్త!" అని అమ్మాదే
హసన్‌కు వినిపించేలాగా అన్నాడు.

ముసలిదాన్ని పట్టేసరికి తనను కాని
ఖలిఫా అమ్మాదేను నియోగించి సందుకీ
కుళ్ళిపోతున్న హసన్ అమ్మాదే సగర్వాలు
చిని ఇంకా వాడపడ్డాడు. అతడు లుల

"కానీ! నా వహాయం లేకుండా ఈ అమ్మదేకు మునువీరి దొరికినప్పటి చూడ గదా!" అనుకున్నాడు.

నలభైమంది భటులనూ రాజశాఖం వెంపల మైదానం మీదికి తెచ్చి, ధీర్గా నడులాడారు! మిమ్మల్ని నాలుగు దళాలుగా విడచిస్తాను. నాలుగు దళాలూ సగం నాలుగు పెటలూ చక్కగా పాలించండి. రేపు మర్యాదానికల్లా అందరూ ముస్తాఫా విధిలో ఉన్న సరాయి వడకు చేరుకోండి. వెను వచ్చి మీ అనుబంధాలు తెలుసుకుంటాను," అన్నాడు అమ్మదే.

నాలుగు దళాలూ నాలుగు వైపులా వెళ్ళిపోయాక అమ్మదే కూడా స్వయంగా అచోకి లాగబానికి బయలుదేరాడు.

కనను పట్టడానికి ఖలీఫా అమ్మదేను నయోగించడం ఏని దిలైతా కొంచెమైనా భయపడలేదు. అమె కన కుమార్తెకే, "అమ్మయీ, నన్ను పట్టగలవాడు హసన్ ఒక్కడే. ఖలీఫా అతన్ని ఈ పనికి నయోగించక పోవటం మన అదృష్టం

ఒక అమ్మదే చాలా? అమ్మదే మర్యదా విధివించవచ్చు," అన్నది.

"ఐతే వాళ్ళను, నేను పోయి హసన్ చేసిరానా, అమ్మా?" అన్నది కనాకే.

"అట్లాగే వెళ్ళరా, తల్లీ!" అన్నది దిలైతా.

కనాకే చాలా అందంగా అలంకరించుకుని, అతి పల్లని నీల్కు మెల్లమీసగు వేసుకుని ముస్తాఫా విధిలో హాత్ కరీమ్ అనేవాడు సదువుతున్న సరాయికి వెళ్ళిరి హాత్ కరీమ్ వద్దకు పోయి రెండు సలాములు చేసి, "కొంతమంది అద్రమైతులు వస్తున్నారు వారు మామూలు మనుషులకే సంబంధం లేకుండా కాంక్షించేస్తారు అందుచేత మీ సరాయిలో పెద్దగది ఒకదోజా అద్దెరిప్పించండి అయిదుదినాల రిస్తాను," అన్నది హాత్ కరీమ్. కనాకే అందచందాలు చూసి అనేలు అద్దెకూడా అవసరం లేదన్నాడు. వచ్చిత అతికులంతా కన సారా బయ్యచేస్తే అదీ బయనన్నాడు (అంతాశిరి,

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

5

నాన్నా మజమాన్ హదీద్‌మీ మాటలకు జీవాల్ చిక్కుగా కమ్మ, 'వారితోను ఎదుర్కొంటావా నాన్నా? ఇద్దరూనూలే అనుకోంది.' అన్నది.

అయితే తన ఇంటినుంచి తివానీలూ, వాటి... ఇద్దరూ, ఎందరూ మొదలై, ఎదుర్కొంటా మోసగత్తెలు తప్పించి, పట్టి పాతాగో పనిపించండి తింటి కాకుండా నిత్యంగా సెట్టింది వేరాయి కాకుండా పనిపించింది.

కొద్దిసేపట్లోనే వారి ఇద్దరూ ఆతగ్గో మోసగత్తెనుంచి కట్టలు అల్పాటంగా అల్పాడిన పట్టి చేరాయి జీవాల్ అల్పాటూనా, 'తమరేనా అల్పాడి?' అని అడిగింది.

'లేదు నన్ను గూనితలే అంటారు,' అన్నాడు అది నవ్వుతూ.

అయితే మరలా పట్టి నా అల్పాట స్వీకరించండి,' అంటూ అయితే వారిని పొలులోకి తీసుకుపోయింది, వారందరూ సారా పిపా మట్టూ మూగి తాగుతు పొరంబించారు. అందులో తనాడ భంగు బాగా తలవటం చేత త్వరలోనే పదిమంది ఇళ్ళు తలవటంలా పని పోయారు వారిని ఒక్కొక్కరినీ ఆ అల్పాటమట్టూను దొడ్డి తాకుతాయి ఒకరిమీద ఒకరి పట్టి వ్రాస ఒక అల్పా 9వ వారు కుట్రించేసే మట్టి అంటూ నిలబడింది

కొద్దిసేపట్లోనే మరలా పదిమంది అల్పాడి కట్టలు పట్టారు జీవాల్ వారి కుడా ఈ విధంగానే అల్పాటించి తాగుతు మట్ట తప్పించి దొడ్డి పిప్పిగుడ్డపైకి త్వరలోనే నంద్రమందికి అదేగతి పట్టింది

అఖయకు గుర్ర మెక్కి అహ్మద్
 'నీవు నా అత్తాడు తిరచేను వానట్లో
 చూడ ఎవ పల్ల నా కుమలేమైనా
 కనిపించారా?' అని అడిగాడు.

'అవును సగరికత్తాడు అహ్మద్ గారా?
 అవుతే అమ్మ కుటుంబం ఈ పేటి చివర
 ఎవరో ముసరించి కనిపించిందట. అమ్మ
 వేరూ వెళ్ళామని తమతో మనవి చెయ్య
 మన్నాడు! కాదు వాన్ని కట్టుకుని కత్తె
 లోపుగా పాలులోకి తయారేసి పా అంతభయం
 ప్పొందిందిమనం మంచి, అన్నది చేసావో

అహ్మద్ పరమ-పరమత తాగటానికి
 అవకాశమింది. భంగు సభావం వలన
 త్వరితగానే ముక్కులాగా ఎదిరిపోయాడు
 తనాడే అతని పనిని చూడ వేయకున్న

చెడ్డ అప్పు మంగిలం దున్నులూ అతని
 తాలూ కాజీగారి మంగిలం దున్నులూ
 విలువలనూ ఈ విధంగానే చేరి దున్ను
 లన్నానని అహ్మద్ గుర్రం మీద పోయి
 సరాసరి తన ఇందికి వెళ్ళిపోయాడు.

అహ్మద్ అతని వలలైమంది భటులూ
 కూడా రెండు మగళ్ళూ రెండు రక్కలూ
 వెళ్ళాడు. మూడో వారి ఉదయం
 లేచారు మొదట వారికి కామెట్ల
 ఉన్నది తెలియలేదు, కానీ సమయం
 వచ్చితి సరిగ్గా సేదీ అమెకు అరిగి
 హెరమైన అవకాశం చూడ అర్జమై
 భరించరాని పగ్గు కలిగింది అహ్మద్
 కూడా లేకుండా పగిలేకి వాడని అహ్మద్
 అహ్మద్ కు తెలియలేదు. కాని వెళ్ళక

తప్పుడు. అనిష్టతో, చెడ్డలతో ముందు
అహ్మద్ వెనుక అతని పాపాలను
కలులూ సాహసించి విధిస పడ్డాడు.

వాళ్ళు పాపాలను పాపాలతో
అతని పాపాలను పాపాలతో అహ్మద్
"అదేమిటి, అహ్మద్? ఈ నలిగిపో
అటువంటి దుస్తులతో తిరగటం ఆర
గ్యానికి మంచిదా?" అని అడిగాడు.

అది ఎంతవారి అప్పుడు గదా
అని! అహ్మద్ బాటో మా పాపాలను
పెళ్ళిపైవా దాని బాటో పాపాలను?
అన్నాడు అహ్మద్. ఎంతో దీనంగా.

"ఆ పిల్లనూ ఎరుగుదును, దాని
అల్లిని ఎరుగుదును వెళ్ళి వట్టుకో
మంటావా?" అని అడిగాడు హసన్.

అహ్మద్ పిల్లని ఎరుగుదును? అన్నాడు
అహ్మద్ అశ్చర్యంగా.

"దానికేముంది? ఇది పా వట్టుకు
బాటో పిల్ల కాదు వెళ్ళి అహ్మద్
పురమాయంతమని ఇది పాను వెళ్ళి
అని హసన్ పిల్లని ఎరుగుదును

అహ్మద్ అలాగే చేశాడు. ఇది పా
హసన్ ను పిలిపించి. "నీకు మనసిది
అయినదా? ఆ మనసిది ఎప్పుడైతే
దాని పట్టుకు రాగితో అని అడిగాడు

"నేనా మునసిదాన్ని ఎరుగుదును.
అది ఇది పానో ఈ పానో నానో
మనోనో ఈ పానో పానో పానో
మాపదానికే అలా చేసి ఉండాలి అది
దొంగిలించిన సాత్తంతా తిరిగి ఇచ్చే

అరకుపై మునుగా వారిని కమరు అధ్యక్షుడు ముచ్చెల్ల వక్రక దార్ని కీలకు పచ్చి మీ పంట పెట్టగలరు, అన్నాడు హసన్.

ఇలిఫా అడయం ముదాయ హన్ వెరుగా దిలైలా ఇంటికి వెళ్ళాడు అతనికి జిహాబ్ తరఫు తరచుండి మీ అమ్మను రమ్మను, ఇలిఫా పిచ్చిదనమును అయిన అకము తచ్చాప మీ అమ్మ అత్త కొద్దిగా సామానంత గృహం మీరికి ఎత్తించు," అన్నాడు హసన్.

దిలైలా మేడ దిగి వచ్చింది. ఆమె కొరికెడిది సామానంత గృహం మీద వియంచారు దిలైలా ఉన్నచోటలో మించ

దుస్తులు సరించి ఇలిఫా ఎక్కిన మీ కోవకానికి సిద్ధమయింది.

"నీ దగ్గర ఉప్పు సామానంత వచ్చిందా?" అన్నాడు హసన్.

"అహ్మద్, అతని భటులు దుస్తులు తప్ప అంతా ఇచ్చేకాదు నిజం చెప్పే తున్నాను, అ దొంగకనంతో నా కిమి సంకంధం లేదు," అన్నది దిలైలా.

"అవును, అది మరొకరి పని" అన్నాడు హసన్ వచ్చుతూ. ఇద్దరూ బయలుదేరి దర్బారుకు వచ్చారు.

ముంలివార్ని చూస్తూనే ఇలిఫా ఆగ హానికలతో రాక భావించి, ఆమె తల మీద మని ఉత్తరువెత్తాడు కాని హానికల రుంగా అడయం మాది జ్ఞాపకం చే? మీదట ఇలిఫా, "నీ పెరెమిటి?" అని దిలైలాను అడిగాడు.

"పావురాల బిటా వదిలిన అధికారి భార్యను, నా పిడు దిలైలా," అన్నది దిలైలా.

"నువ్వు చాలా వదుల్లుచాలివిగా కని పిచ్చివావు పిరిసిడిస్తామందుకు పావ చేకవు?" అన్నాడు ఇలిఫా.

దిలైలా ఇలిఫా ఎదురు సాప్తాంబుడి పరిపూరు ముప్పించాది నేనా సంతానేక దొంగకనాబు చేత లేదు కోర్కెలో పనినైతి. అహ్మద్ హానికల అరిప

వాడు పెద్ద పుష్పకద్వారం ద్వారా వెళ్ళి, తిరు
వానికి పుష్పకద్వారం ద్వారా వెళ్ళి, తిరు
వానికి పుష్పకద్వారం ద్వారా వెళ్ళి, తిరు

ఇదిగానీ దిల్లీలో వెళ్ళినవాడల్లో ఒకరి
పుస్తకం కోరింది. అతడు పుస్తకం
నాది సాక్షి యిచ్చింది. దిల్లీలోనే
"అప్పుడు నువ్వు కోరికపై కోరు." అన్నాడు.

"వీరినవారు నాకు. వా బిల్లు చేసిన
ఉద్దేశమూ. జీతమూ. భయం చేయించి
దారి వా కా పని పూర్తిగా తెలుసు.
నేనూ నా కుమార్తె కలిసి వాపురాలకు
సాక్షివాళ్ళం. వాటికి ఉత్తరాలు పట్టి
వాళ్ళం వాపురాల పాపా నిమిత్తం వీరిన
వారు పెద్దదివాణం కట్టించి దానికి నేలై
మంది వీళ్ళ దానినికే. నలుభి పేట
కుక్కలతో కాపలా పర్చారు చేయించారు.
అదివాణాన్ని పెద్దవానిగా పట్టి కేసు వచ్చి
వాళ్ళు కాదు." అని దిల్లీలో మనవి
చేసుకున్నది.

ఇదిగానీ వెంటనే అజ్ఞాపత్రం తయారు
చేయించి, దిల్లీలోను పాపురాల బహి
రవాణాకు దానిగా ఉపయోగించి
అసూ, పేటకుక్కలనూ అమె వరం
చేయించాడు.

దిల్లీలో తన ఇంటి సొంతానికి వాపు
రాల బహి దివాణానికి తరలించింది.
అలాగే అమె పుస్తకంలు తరలించి పెద్ద
వెండిపాపురాల గల బంగారు బిల్లులను
బహి చేయవలసిన పందేవాలు తీసుకు
రావటానికి రాజకవనానికి వెళ్ళింది. నలుభి
మంది వీళ్ళుకూ ఎక్కడ అరుదువులు
పర్చారు చేసింది. ఈ కొత్త భవనంలో
అలంకారంగా ఉంచగలగలుగుకు నలుభి
లక్క మీకు కొట్టింది. వాటికి అన్నద
దుస్తులూ నూరి అట ముప్పులూ పూర్తి
మొత్తంకమ్మది భుజం ముప్పులూ పేట
గట్టింది. ఈ విధంగా దిల్లీలో ఈ పుస్తకం
నాగించుకుని, తన కుమార్తె జీవితం
సుఖంగా జీవించింది.

— (ఇంకా ఉంది)

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

6

దిలైలా, జీవారల మోసాలు జరిగిన కొద్దికాలానికి కైరో నగరం నుంచి 'పాదరసం' అనే సార్వజనామంగల యువకుడొకడు బర్గాడ్ నగరానికి చేరుకున్నాడు. ఇతని అసలు పేరు అలీ చాలా అందగాడు కాని గజదొంగ. ఇతని స్వస్థలం కైరో ప్రస్తుతం కొత్తాటగా ఉంటున్న అహ్మద్ కైరోనగరంలో పేరు మోసం దొంగగా ఉండిపోయి 'పాదరసం' అతని వద్దనే జారవిడ్లు వేర్చుకున్నాడు. అహ్మద్ బర్గాడ్ కు వచ్చి, అక్కడ కూడా దొంగగా కీర్తి సంపాదించుకుని కొత్తాలు పడవి సంపాదించిన కాలంలో కైరోలో ఈ 'పాదరసం' దొంగల నాయకుడుగా ఉంటూ వచ్చాడు. ఇతను ఎన్నోసార్లు రక్షక భటులకు పట్టుబడి కూడా తప్పించుకు పోవటంచేత

ఇతన్ని ప్రజలు, 'పాదరసం' అనిపింప పోగాడు.

'పాదరసం' అలీని, అహ్మద్ బర్గాడ్ కు పెలిపించాడు. దిలైలా ఏమి యంలో పరాభవం తీస్తానాటినుంచి అహ్మద్ కు ప్రతిజ్ఞమూ 'పాదరసం' జ్ఞాపకం రాపొగాడు. వాడు తనకు కుడి బుజం తాటి వాడు. వాడే తన వక్కర పుంజి తనకి పరాభవం అరిగేదికదమ కున్నాడు అహ్మద్. అదిగాక ఇప్పుడు అహ్మద్, దిలైలా మీద స్వయంగా పగ తీర్చుకోవడానికి లేడు. ఇప్పుడామెకు తన కున్నంత మోదా వున్నది. తనుక, ఇండుకు పాదరసమే నీరి అయిన రాడు.

'పాదరసం' అలీ బర్గాడ్ నగరం చేరి వెరుగా అహ్మద్ యింటకి వెళ్ళాడు. అహ్మద్ కు అతన్ని మోదగానే నాణు

అరేబియా నవలలు

లేచివచ్చింది. "తమ్ముడా, నా యింట కొంతకాలం రహస్యంగా ఉన్నట్లయితే నీతో ఒక పని ఉంది. ఆ పని ఇయినాక ఎప్పుడు బహారంగం బలిపా దగ్గరికి తినుకుపోయి కిఫార్తు చేసి మంచి ఉద్యోగం లభిస్తాను." అప్పుడు అప్పుడ పాదరసంతో.

పాదరసం, అప్పుడ ఇంటి లోను రోలులు గడిపాడు ఆ తరువాత అతనికి ఇల్లు బైరు లాగా తోచింది మూడోనాడు అప్పుడ దివానానికి వెళ్ళిపోగానే, "పాదరసం" ఇంటి నుంచి ఇయటికి జారు కున్నాడు అతని ఉద్దేశం ఒక్కాడే సగరం నాలుగు మూలలూ తిరిగి చూసి వట్టాడుని

అప్పుడొచ్చింది. ఎక్కడో లోపల ఉన్న దున్నట్లు ఉండి వెళ్ళి, 2 వ పాపురం గల బంగారు తోపి పెట్టుకుని గుర్రం మీద పోతూ ఒక ముసలిది, అమె వెంట ఎర్రజలజారు దుస్తులు ధరించిన నలభైమంది సిగ్గెలూ కనిపించారు వారివరో కాదు, దీలైతే, అమె వెళ్ళడానికే దీలైతే ఆ ఉధయం దివానానికి వెళ్ళి, ఒకా చేయమనివచాడ్రులు పొగుచేసుకుని తన ఇంటికి తిరిగిపోతున్నది

దీలైతే, "పాదరసం" అలి కొత్త ముఖం చూసి అతని అందానికి కళ్ళు పడింది కాని అమె కళ్ళకు అతని ముఖంలో తన క్తువైన అప్పుడే కవళికు కొత్త కనిపించాయి.

సజాగి అప్పుడే కవళిల్లో చేయించి అలి అతని చూపు, ముఖభంగిమలూ తెలియకుండానే అలవరచుకున్నాడు అలి అప్పుడే ఇంటి వైపునుంచే వెళ్ళా. డకుం కూడా దీలైతే సస్కర్తీంది

అమె యింటికి పోతూనే తన కుమార్తె జినాబేకు తాను చూసిన యువకుణ్ణి వర్ణించి చెప్పి, 'అప్పుడే ఆ యువకుణ్ణి పిలిపించాడని తోస్తున్నది వాడు నీకులు ఎంతగా పరిశీలించుచు చూస్తే యివారో నిన్నదే వచ్చాడనిపిస్తున్నది మంచి వారా వాగత్ర మీది ఉండాలి!' అప్పుడి

జనాబ్ తల్లి చెప్పిందిగా విని, బాంబే
సేపు ఆలోచించి, 'చేమిటమ్మా? హేమా
హేమీలను ఒక్కపెళ్ళని దానిపై గడ్డాలూ,
మీసాలూ పరిగెదానో ఈ కుక్కాడికి దడుస్తా
వేమిటి? అన్నది అమె అందమైన
దుస్తులు వేసుకుని, క్లౌకు కోనగా కాటక
డిద్ది చేతిముసుగు వేసుకుని, చేత ఎంబీ
ఎట్టుకుని, నదిచే మరుపు తిగిలాగా
చితిలోకి వెళ్ళింది

అమె మెల్లిగా చదుచుకుంటూ నాంక
దూరం వెళ్ళాక ఒక దుకాణం దగ్గర
'సాదరనం' కనిపించాయో తల్లి చెప్పిన
వర్తననుబట్టి అతన్ని సురువుట్టి జనాబ్
అతన్ని తోసుకుంటూ వెళ్లి వెనక్కు తిరిగి
కళ్ళెల్లిన కబోది." అన్నది కోపంగా

"సాదరనం" అమెను చూచి అమె
అందానికి ఎంతగానో ఆశ్చర్యపోయింది.
అతను సప్తకుమారుడు. "అహ, ఎంత అందం
ఎవరిదానిది?" అన్నాడు.

"నే నాకే పర్రకుడి కుమారునిను, అంకో
పర్రకుడి భార్యను మీ భోరణి చూస్తే
ఈ వూరికి తాత్తలాగుంది, మీ జన
ఎక్కడ?" అని అడిగింది జనాబ్

అమ్మమ్మ విషయం రహస్యంగా ఉంటూ
అనే దుడ్డలంతా వాటిలోంచి 'కానీ' అని
లేదు ఎక్కడెన్నో చూడాలి, అన్నాడు.

"అయితే మా యింటికి రండి మాది
చాలా పెద్ద ఇల్లు. నా తిర్ర దుకాణానికి
పోతే అంటి దగ్గర నాకు తోరెవ్వరూ
ఉండరు" అన్నది జనాబ్.

"నికేలం భయం వద్దు! నేను దీని
 తీస్తాను." అంటూ పాదరసం అడ్డు
 మూలనకి మెరుగుల్లి దాని సహాయంతో
 వానిలోకి దీగాడు. అతను మోకు వదిలి
 పక్కలో మూలంగానే జినాడ మోకు లాగు
 తాగే. "నిన్ను అహ్మద్ సైద్ తీస్తాడని
 అందాకా అందులోనే ఉండు!" అంటూ
 అతని దుస్తులతో సహా ఇంటికి వెళ్ళింది.

ఆ రాత్రి ఆ ఇల్లుగల వర్తకుడు దార్లు
 సొంత తన కెడనుడో నహా అంటికి తీసికొ
 వచ్చి ఈ వానిలో తరువులు దగ్గరిగా పె
 ఉండటం చూసి అశ్చర్యపోయాడు.
 అల్లలరా మూలక మిదట దొంగతనం
 ముటుకు అంగరెదని తెలిపాయింది.

వర్తకుడి స్త్రానానికి నీటి కోసం సేవ
 కుడు బావి వద్దకు పోయి బావిలో దేద
 చేసి నీరు తోడబోయాడు. తాని చేద
 వివరిత మైన బరువనిపించింది.
 "బాబయ్యా, దయ్యం!" అంటూ సేవ
 కుడు గాబరాగా పరిగెత్తాడు. వర్తకుడు
 దిను తినుకని బాట్లకి చెప్పినది

చేతాడు ఎట్టుకొని బావిలో దాని ముక్కు
 వద్దూ పాదరసం కనిపించాడు.

"బద్మాష్! ఎవరు నువ్వు? నా బావిలో
 నీకేలం పని? వెప్పు! ఇప్పుడే నిన్ను తమ
 లకు ముగిస్తాను! అంటూ ఎత్తకొడు
 అరిచాడు.

"అయ్యా, ఇది ఏ దేశం? ఏ గ్రామం?
 నేను ఈజిప్టు దేశస్థుణ్ణి మూలక నడిలో
 స్నానం చేస్తూండగా ఒక ఎవరినా
 నన్ను నీగలాగింది నేను ఎంత తోడుకు
 పోయాకే నాకే తిరిగి చుట్టూ చూసి
 తేలికరికి మీ బావిలో ఉన్నాను అని
 పాదరసం అది అమాయకంగా బాంబు
 వర్తకుడి బొంకు నమ్మాడు.

"నాయనా! నీ అనుభవం చాలా
 చిత్రంగా వుంది. ఇది బర్మాదేశం.
 చాలా దూరం వచ్చావు, నీకు తిండిబట్ట
 తీస్తాను నట్టునో ఈ రాత్రికినే తీర్చివేసి.
 పడుకో రేపు ప్రయాణమై మీ దేశానికి
 వెళుదువు గానీ!" అన్నాడాయన.

అంబా అంబా

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

7

మర్నాడు ఉదయం పాదరసం. ఇద్దరు చేతి దిరిగి అప్పుడ ప్రాణాలు తెలిపివచ్చాయి. తన ప్రియశిష్యుడి బాడతెలియక అప్పుడే ఇందటి రాత్రి భోజనం చెయ్యలేదు. నిద్ర పాలేదు. తెల్లనారకూనే పట్టుడెక్కణ్ణి పంపి తనపాటి కొత్తలయిన హసన్ ను కూడా పిలిపించి సరిహ అడిగాడు వాళ్ళు మాట్లాడుతుండగానే పాదరసం తిరిగి వచ్చాడు.

అతను తన అనుభవమంతా యిద్దరు కొత్తలులనూ వివరంగా చెప్పాడు. హసన్ బంజా విడి చిగునవ్వు వచ్చేకూ "అంత నది చేయగల చిన్నది అబ్బాదులో ఒకత వున్నది అది బావురాల ఓపా సర్వవాలే దీక్షితా కూతురు జీనాబ్ అంతకూ దాన్ని పం చేద్దామని నీ ఉద్దేశం? అం పాద రసంఅలిసి అడిగాడు

"పెళ్ళాడదామని!" అన్నాడు పాద రసం చిన్నగా నవ్వి

"అంతచేసినా కూడావా?" అన్నాడు హసన్ అశ్చర్యంగా.

"అంకా యింత చేసినా ఆ సిల్లను నేను ప్రమోదగలను అది నాకు భర్త అయితే నాకు జీవితంలో యింకే కోరిక లేదు," అన్నాడు పాదరసం మన స్ఫూర్తిగా.

'అంత గాఢమైన కోరిక తీరకుండా ఉండరాదు. మళ్ళీ కూడా మంచి అంద గానీవి మీకు జోడు చేసినామంది" అన్నాడు హసన్

"మనవాడికి కాస్త నసాయం చెయ్యి. హసన్!" అవి అప్పుడే అడిగాడు

హసన్ అప్పుడే పాదరసంఅలికి ఒక వధుకం తెలిపాడు.

అరేబియా కథలు

పాదరసం తన శరీరమంతా నల్లరంగు పూసుకుని, సిగ్గేలాగా అంగవస్త్రం చుట్టుకున్నాడు. కొంత డబ్బు, కొంత బంగారీనుకుని కూరల అంగడికి వెళ్ళాడు. అక్కడ అతను దిలైలా వంటవాణ్ణి వెతికి పట్టుకుని, "అన్నా, నేనీ నగరానికి కొత్త వాణ్ణి, సాటి సిగ్గేవు కనిపించావు పారాదు కాబానికి నస్తావా? నఖ్యంగా కాగుదాం!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

దిలైలా వంటవాడు, "నాకు జ్ఞానం తీరిక లేదు. మా యింటికి చాలావా? అక్కడ నీకు కావలసిన అన్ని రకాల తాగుదూ, భోజనమూ కూడా ఒకదాను," అన్నాడు.

పాదరసం కోరినది కూడా అదే అతను! సిగ్గేలాగా వెంట దిలైలా ఇంటికి వెళ్ళాడు చీల జుట్టో దేరాడు అతనితోనే దిలైలా, జీనాబ్ భోజనానికి పట్టారు. పంటవాడు వారి భోజనమూ, తాగుదూ సెవ్వలచేసి ఒక్కొక్కటే తీసుకుపోయి వారి ముందు పెట్టసాగాడు. వాడు అవతరికి వెళ్ళినప్పుడు పాదరసం భోజనంలో భంగం కలిపాడు.

కొద్దిసేపట్లోనే దిలైలా, జీనాబ్, నంబై మంది సిగ్గేలానికూడా, సిగ్గేమిలకూడా, అఖరుకు వెలుకుక్కలు నయితం భంగ ప్రభావంతో ఒళ్ళు తెలియకుండా పున్న చోట పడిపోవటం తటస్థించింది.

పాదరసం యధేచ్ఛగా ఇల్లంతా తిరిగి, దిలైలా అధికారరీత్యా ధరించే దుస్తులూ, బంగారుబొప్పి, సిగ్గేల ఎర్రజరి దుస్తులూ పోగుచేసి మూటగట్టుకున్నాడు. చిద్దెమిదికి వెళ్ళి గూళ్ళలో ఉన్న పాపరాలన్నిటినీ పెద్దపంజరంలో పెట్టుకున్నాడు. "ఈ పని చేసినవాడు చిరాధివిరుదు పాదరసంఅలీ తప్ప మరొకడు కాదు!" అని చిటిమిద రాసిపట్టి, పొపురాబూ, దుస్తులూ పట్టుకుని నేరుగా అప్పార ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

దిలైలాకు ఒళ్ళు తెలిసినంత దీకరి పడుకున్నది. అమె పాదరసం పెట్టి

సోయిన చిటి చూచుకున్నది అల్లంలా కలయచూపి. అకను ఇటిపాకు పంపం పించిన సొత్తుమాత్రమే సంగ్రహించాడని తెలుసుకున్నది. దిలైలా దీర్ఘంగా ఆలోచించింది ఈ సంగతి పైకిపాక్కితే తన పనులకు ఈ డ్యోగానికి కూడా భంగం పడదనం మీద పగపాధించుకున్నా పయో అనిలేదు అతని చేత అహ్మదే ఈ పని చేయించి ఉంటాడు అతని శాశ్వత పట్టుకుని సోయిన సొత్తు తెచ్చుకోవటం తప్ప గత్యంతరం లేదు. అహ్మద్ మీద పగ ఉద్బుకోవటానికి గాను తాను తన కూతురి ద్వారా పాదరసంతరిక పరాభవం చేయిస్తే దానికి ప్రతికర్యంగా అహ్మద్ ఆ పాదరసం ద్వారానే పగ ఉద్బుకున్నాడు. రెంటికి

నదిపోయింది ఇక అహ్మద్ తనకే రానే వడవచ్చు. 'ఇప్పుడే వస్తా' అని కూతురితో చెప్పి దిలైలా అహ్మద్ ఇంటికి వెళ్ళింది.

అమె అక్కడికి చేరేసరికి అహ్మద్ హసన్, పాదరసం అలి మొదలైన వాళ్ళు కూచుని భోజనాలు చేస్తున్నారు అమెను చూడగానే అహ్మద్, హసన్ లేచి కంలు వంచినలా ములుచేస్తూ, "దయచెయ్యండి, దిలైలా! మా పంక్తిని కూచోండి!" అని గౌరవంగా అహ్మదనిండాడు.

వారు తింటున్నది పావురాలు మాంసమని తెలియగానే దిలైలాకు కళ్ళు విక్లు కమ్మాయి, తల తిరిగిపోయి సభ్యునింది. అమె పజికిపోతున్న గొంతుతో

అప్పుడతడు నా మీద ఎంత పెగ ఉంటే మాత్రం ఖరీఫా ప్రాజెక్టు ద్వారా చూసుకునే టపా పావురాలను దొంగతనంగా తెప్పించి, వండుకుంటుంటున్నారా? దొంగతనానికి మాత్రం నీతిలేదా? అని అడిగింది.

"టపా పావురాలని తెలిస్తే వండుకు తినకపోదుమే!" అన్నాడు పాదరసం, అందరూ నవ్వారు.

పాదరసం దిలైలాను అనునయిస్తూ, "మమ్మేమి కంగారు పడకమ్మా! టపా పావురాలెక్కడికీ పోలేదు. ఖరీఫా ప్రాజెక్టులో మరణించినానే ఉంది. అక్క చిన్న కోరిక, ఈ చిన్నవాడు కోరుకున్నాడు దానిని మళ్ళీ సరే వస్తేస్తుంది!"

ని పావురాలూ, దున్నులూ ఈ కుంభం నీ వరమవుతాయి!" అన్నాడు.

"అ కోరిక నిమిత్తం చెప్పండి. నే ననే హయ్యరాలిని మీకు ఎక్కడ తెలియజేస్తాను" అన్నది దిలైలా.

"మరేమీ లేదు. ఈ కుంభవాడు అలిమి అమ్మాయి జీనాబ్ ను చూడగలిగుతున్నాడు." అన్నాడు పాదరసం.

"అయ్యో, నాయనా! దీనికా నష్టంకా జరిగిందా? నేను ఒప్పుకునిపని లాభం? మా జీనాబ్ ఒప్పుకున్నా లాభం లేదు ఎందుకంటే దానికి వెయ్యేను పెట్టేదాకా రక్షకుడు దాని మేనమామ, మా పెద్దన్న జారేక అయిన సరేనంటే గాని ఈ పెళ్ళికాదు మీకు తెలియనిదేమిట? జారేక తల్లైనా కంపనా కాలిన కర్కటకుడు. అయిస్తే ఒప్పించే జారం మీకు పూర్తిగా పాదరసం అలిది!" అన్నది దిలైలా.

జారేకను కలుసుకుని, అయిన అమిమతి వంపించింది. ఆ తరువాతనే జీనాబ్ ను పెళ్ళికూతురికి పాదరసం సిద్ధపెట్టాడు.

దిలైలా తన దున్నులూ, పావురాలూ తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.

దిలైలా అన్న జారేక కూడా ఒక్కడు గొప్ప దొంగ అ కాలంలో అతని చేసిన దొంగతనాలకు అచూకీ, దర్బాస్తా నిలా

రణా అలలూ దేదు అతను కూడుస్తూ
చోటు నుంచి కదలకుండా ఎక్కడ
ఎప్పుడు ఏ చొంగతనం చెయ్యాలన్నా
చేసే సేవాదు అప్పుడు ముసలితనం వచ్చి,
చొంగతనాలు మానేసే. చేపలు చేయించి
అమ్మకుని బతుకుతున్నాడు. కాని ఆ
మునిషిలో ఇప్పటికీ ఎన్నో కళ్ళులున్నాయి.

జారేక తన దుకాణానికి బనాన్ని
ఆకర్షించడాని కొక యుక్తి వన్నాడు.
అతను తన దుకాణం పొకిరికి ఒక వెయ్యి
పీదాకాం సంపాదించి వెళ్ళాడగట్టి, దాన్ని ఎవకు
ఎక్కుడు పొగలిగితే వాళ్ళు ఉంచుకోవచ్చు
నని చాటంపు వెళాడు. ఎట్లాగైనా దాన్ని
కాజేద్దామని వెలసంబ్ధులో జవం దుకా
ణానికి వచ్చి సరుకుకొన్నాడు. కాని
ఆ సంచిని కాజేయ్యటం ఒక్కరిపల్ల
కూడా కాలేదు. విసుంపి ఆ సంచిని
ఎవరైనా తొకితే నాలు దుకాణం నిండా
గంటలూ, డప్పులూ మోగుతాయి. అది
వివగానే, జారేక దొడ్లో ఉన్నావరే వరిగత్తు
కులటూ వచ్చి దొంగను పట్టేస్తాడు, బిదా

నీసంగుండ్లు దొంగలమీద విసురుతాడు.
వాటి దెబ్బలకు కాళ్ళూ, చేతులూ
విరుచుకున్న వాళ్ళు కూడా వున్నారు.

పాదరసం అరీ, జారేకను చూతూ
తాను ఫలానా అని కొత్తాక అహ్మద్
గారింట బస చేస్తున్నావనీ, కామ
జీనాబ్ ను పెళ్ళాడగోరుతున్నావనీ, పెళ్ళికి
అనుమతించ వలసిందనీ కోరాడు. కాని
ముసలి జారేక జీనాబ్ తో పాదరసం
పెళ్ళికి ఒప్పులేదు. అరీ, కివాళకు
తగినవాడు కాదని అశతనుకుచ్చాడు.

పాదరసం అరీకి, జారేక పీదాకాం
సంపాదించి కాజేయ్యాలనీ, దాని ద్వారా జారేక
అనుమతి సంపాదించి జీనాబ్ ను పెళ్ళికొ
రినీ అనిపించింది. ఇందుకుగాను అతను
గర్భిణిస్త్రీవాగా వేమం చేసుకుని జారేక
వుండే దుకాణానికి వెళ్ళాడు రేపటి
బేరం చేస్తూ నెప్పలు వచ్చినట్లు నకిం
చాడు జారేక కంగారుపడి తన భార్యను
విలవటానికి తోపరికి వెళ్ళాడు.

—(ఇంకా వుంది)

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

8

జురేక్ భార్యను పిలిచేందుకు దుకాణం వదిలిపోగానే పాదరసం తప్పిన దీనారాల నంబి మీద చెయ్యివేశాడు. వెంటనే దుకాణం నాలుగు మూలల నుంచి డప్పుల మోకా, గంటల మోకా విని పించింది. జురేక్ దుకాణంలోని వచ్చి, నంబి వదిలి పారిపోతున్న పాదరసం మీదికి నీసం గుండు ఇలాగా విసిరి వేశాడు. ఆ బెట్టుకు పాదరసం సొమ్మ పట్టి పితిలో వదిలిపెట్టాడు. తరవాత కుంటుతూ అహ్మద్ ఇల్లు చేరాడు.

అదంతా చూస్తున్న వాళ్ళు జురేక్ కు నానాశిట్టూ తిట్లూ సేపాపిచ్చి తయ్యతో అందరికీ అశ చూపించి చాలాన, నిండు చూడల్ని సకల గుండు పట్టి కడలావా? మళ్ళీ మసిపివా పశువా?" అన్నారు వాళ్ళు.

"ఈ వేదాంతంలేంటి?" అన్నాడు జురేక్ విర్లక్ష్యంగా.

బెట్టుమించి కాస్త కోలుకోగానే సవిదసం జురేక్ దుకాణానికి మళ్ళీ వరుణుడేరాడు అతను జురేక్ చేతిలో భారాని శై నా సిద్ధపడ్డాడుగాని, జనాభాను వెళ్ళాడే యత్నం మానటానికి ఒప్పుకోలేదు.

ఈసారి పాదరసం ఒక నోకరు వేపం వేసుకుని జురేక్ దుకాణానికి వంచి పట్టు తెచ్చి, "వేయించిన చేపలు వేడివేడిగా ఇప్పించండి," అని అడిగాడు.

"వేడిగా కావాలంటే నిప్పు దేపినదా అగు!" అంటూ జురేక్ అవతరికి వెళ్ళాడు. వెంటనే పాదరసం తబ్బు నుంచి పట్టుకున్నాడు. మళ్ళీ గంటలూ, డప్పులూ మోగాయి ఒక్క దూకున జురేక్ దుకాణంలో వచ్చింది. 'సేవేపం

నేను కనిపెట్టలే దనుకున్నావురా?'' అంటూ నీనం గుండు పాదరసం తురి గురిపెట్టి బలంకొద్దీ విసరాడు పాదరసం నమయానికి వంగాడు. నీనంగుండు వేరుగా పిసికోడి వెల్పు ఒక వాగరు దీనుకు పోతున్న పెరుగుముంతకు జగిలింది పెరుగుండా చింది వెనకే వస్తున్న ఒకానొక కాదీ ముజానా, గడ్డంమీదా పడింది.

దగ్గర ఉన్నవాళ్ళు జారేకతో, ''కాదీ గారు ఏ పాపెప్పి డబ్బుకు వద్దీ రెక్కకట్టి పట్టించకపోతే చూడు!'' అన్నారు.

రెండు ప్రయత్నాలు విఫలమైనా పాద రసం అక విడిచిపెట్టలేదు. అతను మూడో పారి పాములనాడి వేపం వేసుకుని

బట్టిలో మూడు తాచులు పెట్టుకొని జారేక దుకాణం ముందు వాటిని ఆడించ సాగాడు ఆడిస్తున్నట్లే ఆడిస్తూ పాదరసం ఒక గొడెతాచును, దుకాణంలోకి, జారేక కాళ్ళముందు వేసేట్టు విసిరివేశాడు జారేక పాదరెట్టి అవకలికి పారిపోయాడు ఆ గుండరగళ్ళందో పాదరసం డబ్బు సురిని అందుకున్నాడు కానీ మరుక్షణంలోనే జారేక తిరిగివచ్చి ఒక పిసం గుండుతో పాముకల చితకగొట్టి మరో గుండు పాద రసం వేపు విసిరాడు గుండు వెళ్లిపిడిమెలు పోయి ముసటిదానికి జగిలి, అమెను తక్షణమే వరలోకానికి పంపేసింది

చుట్టుపక్కలవాళ్లంతా జారేకను తప్పి టోయారు. వారికి భయపడి జారేక మండిగంలో నుంచి ఆ సంచి తీసి, పంట ఇంట్లో గొయ్యి తవ్వి, అందులో గాన్ని పూర్చేశాడు

''వంచి దించనే దించావు. అడబ్బు పిల్లవాడి పుట్టిసరేజా పండక్కు ఇల్లు చేద్దాం.'' అన్నది జారేక భార్య కానీ జారేక వినలేదు ఆ రాత్రి జారేకకు ఒక కల వచ్చింది. ఏదో పక్షి తన పంట ఇంట్లో ముక్కుతో తవ్వి డబ్బుపంచి పైకి రాగు తున్నదిట. జారేక కంగారుపడుతూ లేచి భార్యతో, ''ఒసే, ఏదో పక్షి పంట ఇంట్లో తవ్వుతున్నది, వెళ్లిచూడవే!'' అన్నాడు.

జారే భార్యదీపం తినుకుని వంట ఇంట్లోకి వెళ్ళింది అక్కడ ప్తి అయితే లేదుగాని తిరిగిలోనుంచి ఎవరో దూర పోవటం వాటుకు అమి కళ్ళపడింది అ మనిషిచేతిలో డబ్బునుంచి ఉంది!

అది కాబెసినవాడు పాదరసం అలియె. అతను అక్కడే ఉండి సంచిన వంట ఇంట్లో దారుటం గమనించి కాని వచ్చి దాన్ని కాస్తా సంగ్రహించాడు.

"నీ వేడుబడ! డబ్బు పిల్లవాడి పట్టిన రోజుకు బయ్యచెయ్యమంటే లేదన్నావు! ఇప్పుడది కాస్తా దొంగవాడు దోచుకు పోయాడు!" అని జారే భార్య విడిచింది

"అదెక్కడిక పోతుందే? ఇప్పుడు తినుకురామా?" అంటూ జారే వాదా పెడిగా అక్కడిమంచి బయలుదేరాడు.

"సంచి లేకుండా వచ్చావే. నీకు తలుపు కూడా తెరవను!" అన్నది భార్య

ఈ సంచి కోసం మూడు యాత్రలు చేసిన దివరో జారేకు లాగా తెలుసు. పాదరసం కొత్తలు అమ్మిన ఇంట్లో ఉంటున్నట్లా కూడా అయిన ఎదుగు. అందుచేత అయిన అధివార్ల వెంటడి నుంచుడుగా అమ్మిన ఇల్లు చేరి. మారు తాళంతో బయటి తలుపు తెరిచి, దాని వెనక్కు వెళ్ళి మూసి, పాదరసం కోసం నిరీక్షమా నిలబడ్డాడు.

ఇంతలో పాదరసం వచ్చి తలుపు తట్టాడు జారే అమ్మిన గొంతుతో పాద రసం, మననా? ... పంచి తెచ్చావా? .. విడి? తలుపు కిందుగా లోపలికి కొయ్య! వేనూ, చూసిన వంశం చేసుకున్నానే! అంతా చెయితా!" అన్నాడు.

అ మాట్లాడేది అమ్మది సనుకుని పాద రసం సంచిని తలుపు కిందుగా లోపలికి కొడు అరేక్ అది తినుకుని అమ్మిన ఇంటి మెట్లెక్కి మెట్టే మీదికి పోయి అ మెట్టే మీది నుంచి ఎక్కి మెట్టే మీది దాని అపరిచి ఇంటి మెట్లెక్కి దిగి అ యింది తలుపు తెరుచుకుని విడి ఎక్కి. వరకు నందంతో ఇందినేపు సాగాడు.

పాదరసం ఒకటి పెండుపెట్ట కలుపు
 కట్టి చూశాడు ఏ అరికడి లేదు జారేక
 తనను మోసగించాడా అనుకున్నాడు
 వెగంగా అడ్డిదార్లి వెంటడి పరిగెత్తి జారేక
 అల్లా చేరాడు, లోపలికి ప్రవేశించాడు.
 మిట్టమీద పడకగదిలో జారేక భార్య పిల్ల
 వాళ్లి పెట్టుకుని నిద్రపోతున్నది పాద
 రసం అమె లోచేటోపల చెకులూ, కాళ్ళూ
 కట్టికాదు, కుర్రనాణ్ణి ఒక కట్టలో పడుకో
 బెట్టి జారేక తనం తలవారిల వేసి
 ఉన్నాడు

అంతలో జారేక వచ్చి కలుపుకట్టాడు
 పాదరసం జారేక భార్యగారుతో, "వంట
 తొరికిందా?" అని అడిగాడు.

"అయ్యో, అచ్చాయ్," అన్నాడు
 జారేక.

'బుట్టలో పెట్టు కట్టు లెక్కచూసు
 కునిగాని కలుపు తరవసు,' అన్నాడు
 పాదరసం, జారేక భార్యగారుతో, అతను
 ఒక చిన్న బాట్లకు కాదు కట్టి దిగిని నదిగో
 వైకి చెడుకున్నాడు తరవాత నంది తిను

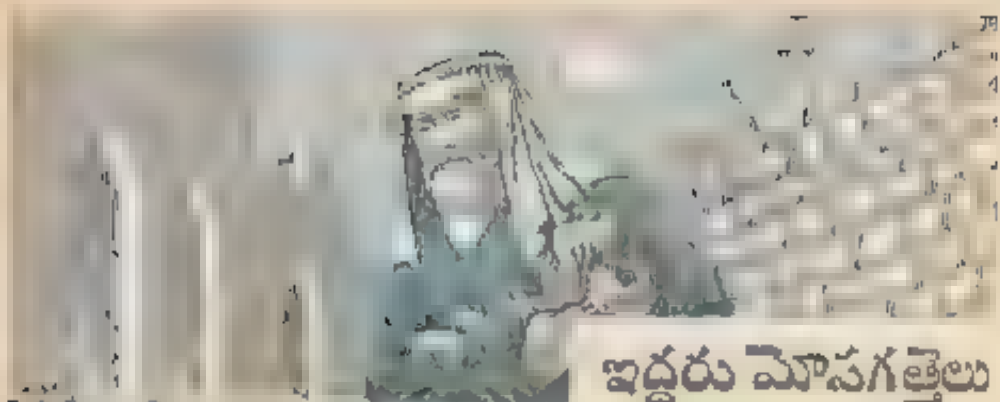
కుని పెట్లవాచున్న కట్ట ఎక్కుతుని అట్టలో
 అంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఎంతసేపటికీ కలుపు తడు ఎక్కడ
 పావటం చూసి జారేక కలుపుమిది తన
 వారింభించాడు దుట్టునక్కల వాళ్ళంతా
 చేరారు ఎన్ని కేకలు పెట్టినా అరిగి
 లేదు చివరకు అందరూ కలిసి కలుపులు
 పడదని భోపలికి వెళ్ళిచూస్తే జారేక
 భార్య మంచానికి కట్టని ఉండి నుంచి
 జాతలేదు సరికదా, పిల్లవారు గూతలేకు!

జారేక తన భార్య ఇట్లం పెప్ప జరిగిని
 దండా వెలుమకుని, కాట్టు పీక్కుని,
 అప్పటి అహ్మద్ అంటికి వెళ్ళి పబుపా
 కలుపుకట్టాడు. అప్పటికే తల్లనాడు
 కున్నది, లోపల అండా మెరుకుని
 ఉన్నాడు. జారేక పాదరసం అరిని
 చూస్తూనే, 'డబ్బునించి నువు నీహా
 దించుకున్నావనుకుంటాను, నీకు పుణ్యం
 ఉంటుంది. నా పిల్లవాణ్ణిన్నా
 నా కిస్సెయ్యి!" అని చెడుకున్నాడు

(ముగింపు వచ్చేవంతుకర్త)

ఇద్దరు మోసగత్తెలు

9

జూరిక పెదారం మానె హస్తం చిన్నగా నెచ్చి 'జొందరిపడికాది మీకు దబ్బు' అంటే దొరుకుతుంది పిల్లవాడూ దొరుకు తాడు కాస్త మా వాడికి మీ మేరగోతము జనాబ్ కు- పెళ్ళిమూసార్లం పెట్టించి మీరే వెళ్ళండి" అన్నాడు.

"జనాబ్ ను అరే తెచ్చి చెయ్యటానిక నా కేవాడూ అభ్యంతరం లేదు. కాని, మాది సంతలో కొన్నట్లు కొనితీసుకొ గ్రాంపిల్ల వాడు అన్న పెళ్ళిదేవాడు తరబు ఇవ్వవలసి వుంటుంది," అన్నాడు జూరేక.

"తప్పక ఇస్తాను, ఏమి వ్వాలి?" అన్నాడు పాదరసం అతంగా

"అజరయ్య కుటుంబ కమర్ దగ్గర వుంటే బంగారు దుప్పటి, బంగారు శరీరం మనా, బంగారు పద్మావతి, బంగారు

బంగారు చితావులూ తెచ్చిన వాట్ల రెన్నె కోవాని శివార్ అరే పామం అవే పెచ్చ తెచ్చి ఇవ్వగలిగితే పెళ్ళికి నా అభ్యంతరం ఏమీ లేదు," అన్నాడు జూరేక.

"తెస్తాను," అన్నాడు పాదరసం అర.

జూరేక తన పెల్లవాణ్ణి దబ్బు సంపాదించుకు వెళ్ళిపోయాక, మానక పాదరసంతో, "నీ కేమైనా విచ్చా ఏమిటి? ఇటువంటి పని ఎందుకు మీద చేసుకున్నావు? అబద్ధం చేయక అలా చేయకుంటే నేర్పించాడు వాడికి భూత పరివారం పలుకుతాయి. వాడు బుద్ధాద్వంద్యగతం గడల బయట, బంగారు వెండి కట్టలతో కట్టిన భవంతిలో వుంటాడు రాత్రిపాట వాడు యింట్లో పొన్నప్పుడు తప్ప అ ఇట్టేవరికి కనిపించదు. వగల్గ వాడు పరింటి పచ్చివ్యాసార. చోరు

రాత్రివేళ ఇంటికి వెళ్ళి నిలబడి, తన కూతురి బంగారు దుప్పటి ఒక బంగారు పళ్ళెంలో పెట్టి పట్టుకుని, "ఇరాన్, ఇరాన్, అరేబియాలో గల ఏ గజదొంగ అయినా నీరే నీన్ని కాజేయ్యండి, చూస్తే," అంటాడు. ఎంతమంది దొంగలే ఆ దుప్పటి కాజేయ్యటానికి యత్నించి వానవైసేసారు. వారిలాగే నిక్కుకురా వాడనం తెలుసుకొని యదుద్వైశంతోనే అతని వెన్ను చుట్టకొట్టాడు. ఈ పని నీ వల్ల అయింది మాత్రం కాదు!" అన్నాడు.

"ఏమన్నానో అన్నాను. తీనాబను వెళ్ళికూతుర్ని చేసినప్పుడు ఆ బంగారు దుప్పటి కప్పి, బంగారు శిరోధరణం

పెట్టి, బంగారు వడ్డాణం యట్టే, బంగారు చదాపులు తొడిగి మరీ వెళ్ళాడటాను!" అన్నాడు పొదరసం ధైర్యంగా.

వాణ్ణి ఎవరూ అపరేక పోయారు వాడు అప్పటి బయలుదేరి అజరయ్య యే కాణానికి వెళ్ళాడు. అజరయ్య బంగారాన్ని సంచులతో తూయించి, గాడిద మీద వేయిస్తున్నాడు. అజరయ్య మదానం మూసి గాడిదమీద సహారం ఇంటికి బయలుదేరేదాకా చూడంగా వేసి వుండి, అరీ అతన్ని వెంటాడిస్తూ శిరి వెలసరికు వెళ్ళాడు.

అజరయ్య ఒక చోటికి వచ్చి, సంచిత సుంచి ఇంత ఇనుక తీసి, మంత్రించి, గాలిలో చల్లాడు. వెంటనే ఎదురుగా ఒక

భవనం ప్రత్యక్షమయింది. ఆ భవనం
 బంగారు ఇటుకలతో, వెండి ఇటుకలతో
 గట్టిపెట్టబడి. అజరయ్య గాడిదమీద
 భవనంలో ప్రవేశించాడు. మేరీ కొంత
 సేపటికి అయన కిటికీ తెరిచి, చేతిలో
 బంగారు చక్కెరలో బంగారు చుట్టూ
 పెట్టి పట్టుకుని నిలబడి, "ఇరాన్, ఇరాన్
 అరేబియాలో గల గజదొంగలెల్లా రా!
 చాతనయితే ఈ నా కూతురి సొత్తు దొంగి
 లించి ఆమెను పెళ్ళాడండి!" అన్నాడు.

అజరయ్యను మంచిగా అడిగి ఆ పను
 లును బహుమానంగా పుచ్చుకోవాలని
 అరిక తేచింది, "అయ్యా, తమతో ఒక్క
 పొరీ మాట్లాడాలి." అన్నాడతను
 అజరయ్యతో.

"ఎవరు నువ్వు? పైకి రా!" అన్నాడు
 అజరయ్య.

పొడవనం పైకి వెళ్ళి అజరయ్యతో
 తన అవసరం గురించి చెప్పాడు.
 అజరయ్య అంతా విని గట్టిగా నవ్వి,
 వి-దవశుం బయ్య చరిత్రుడు. "నీకు
 ప్రాణంమీద ఆశ వుంటు, నా నల్లసో తీసు
 కుని, ఈ ప్రయత్నం మానుకో. ఎవరో
 నీ కిడు గేరి నిన్ను వనికీ పురికొల్పారు.
 నా అయ్యర్థాయం కంటే నీకు ఎక్కువ
 వున్నది. లెకపోతే నిన్ను ఈ క్షణాన చంపి
 వుండును!" అన్నాడు.

అరీ మండిపడి, కత్తిరూసి,
 "దుర్మార్గుడా! నేను కోరినది ఇప్పటికే
 నిన్ను క్షణంలో చంపేస్తాను!" అన్నాడు.

"అ చెయ్యి వదిపోవాలి!" అన్నాడు అజరయ్య. మరుక్షణం పాదరసం గుడి చెయ్యి చుట్టుకుడిపోయింది, పాదరసం కత్తిని ఎడమచేతిలోకి తీసుకున్నాడు. కాని అజరయ్య మహిమవల్ల అది వది పోయింది.

"ఇప్పుటికైనా నీ ప్రయత్నం మాను కుంటావా?" అన్నాడు అజరయ్య.

"నాకా దుప్పటి అవి కావాలి!" అన్నాడు పాదరసం.

"అందుకు ఒకటే మార్గం! గాడిదపై వాచిని మొయ్యి!" అంటూ అజరయ్య పాదరసం మీద నిశ్చయించుకుంటే చల్లాడు. వెంటనే అది కాస్తా గాడిద అయిపోయాడు.

మర్నాడు అజరయ్య దుకాణానికి పాదరసాన్ని తోయికుపోయాడు. ఆ రోజు సాయంకాలం ఇంటికి వచ్చాక అజరయ్య అరిచి చుట్టి మనిషిని చెప్పి, "ఎందుకు చెడకావు? నా నలహా విని వెళ్ళిపో. లేక పోతే ఇంకా హిసమైవ బంతువుగా మార్చ గలను," అన్నాడు. అది ఆ మాటలేవి వినిపించుకోక అజరయ్య మీదికి వుండాడు. అజరయ్య అతన్ని ఎదుగు బంటగా మార్చేశాడు.

మర్నాడు అజరయ్య కూతురు కమర్ కండ్రితో, "నాన్నా, ఈ అబ్బాయి నీమ్మ పెళ్ళాడకాదేమో అడుగు," అన్నది.

"మనే అడుగు," అంటూ అజరయ్య కోపంగా తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

"నీకు కావాలనింది వేనా, నా వస్తువులా?" అని కమర్ పాదరసాన్ని ప్రశ్నించింది.

"దిలైలా కూతురు జీనావ్ అని అందగత్తెకు భరణంగా ఇవ్వటానికి నీ వస్తువులే నాకు కావాలి," అన్నాడు పాదరసం అది.

"వాడి మనసు మారదు, చూకా?" అన్నాడు అజరయ్య కూతురితో. తరవాత అది మీద నిశ్చయించి కోరిన చేశాడు.

ఆ రాత్రి కమర్ ఒక నిశ్చయానికి వచ్చేసింది. ఆమె పాదరసం అలికి

కుహాయం చెయ్య నిశ్చయించింది. అతను తనను పెళ్ళాడకపోయినా అతని సుఖం కోసం తన వస్తువులు అచ్చెయ్యడం చేసింది. అందువేత ఆమె ఆ రాత్రి, తన తండ్రితో కలసి అతని ఒప్పించింది. తరవాత తన వస్తువులన్నీ బంగారు పళ్ళంలో పెట్టుకుని, కొత్త యావంలో వున్న పాదరసం దగ్గరికి పోయి, అతన్ని మనిషిగా చేసి, "అలీ, ఇది నీకు! నువ్వు కోరిక నాకు పెళ్ళాడు," అన్నది.

పాదరసం అలీకి కమర్ పట్టు చాలా అభిమానం కలిగింది. అతను ఆమెను వెంటబెట్టుకుని పానన్, అహ్మద్ల వద్దకు వెళ్ళాడు. "నువ్వు జీనాబ్ ను పెళ్ళాడిన తరవాత కమర్ ను కూడా పెళ్ళాడటం ఉచితం, ఈమె తండ్రి నీమె ఒక్కరే కుమార్తె గనక అతని అస్త్ర కూడా అతడి తదనంతరం చట్టం ప్రకారం నీకే దక్కుతుంది," అని వారు అన్నారు.

తరవాత వాళ్ళు దిల్లీలానూ, జీనాబ్ నూ, చారకోనూ వెళ్ళిపోయారు. చారకో సె-25

పాదరసం జీనాబ్ కు కమర్ బంగారు దుప్పటి, శిరోభరణమూ, వడ్డాణమూ, చాపూలు భరణంగా ఇచ్చాడు. అరేబి, తన మేనకోడలైన జీనాబ్ పాదరసం అలీని పెళ్ళాడటానికి ఒప్పించాడు.

ఈ భరణం సంపాదించడానికి పాదరసం పడిన కష్టాలను గురించి విని జీనాబ్, అలీ కమర్ ను పెళ్ళాడటానికి ఆమోదించింది. పాదరసం అరేబి, జీనాబ్ కు పెళ్ళి అతివైభవంగా జరిగింది.

తరవాత కొద్ది రోజులకు పాదరసం ఖలీఫా దర్బారం చేసుకుని తనను కొలువులో ఉంచుకోమని అర్జీ పెట్టుకున్నాడు. ఆ అర్జీని ఇద్దరు కొత్తాళ్ళు, పాపరాల టపా నిర్వాహకురాలు ఇలవర చమం వల్ల ఖలీఫా పాదరసం అలీని రాజభటులకు సర్కారుగా నియమించాడు. నెలకు రెయ్యి దినారాలు వేతనం నీను కుంటూ పాదరసం జీనాబ్, కమర్ లతో సుఖంగా జాబం గడిపాడు.

—(అయిసా యుం)

